O VIMANA

3-4
1967

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sallittu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

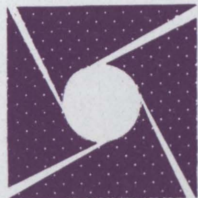
Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä	Erkki Erähonka os. Puuppola
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk.
Pori	Jarl Lund os. Valtak. 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund

VIMANA 1967 3-4

UFO-KONGRESSI

7. KANSAINVÄLINEN UFO-TUTKIJOIDEN MAAILMANKONGRESSI

pidettiin Mainzissa, Länsi-Saksassa 3 - 6 päivinä marraskuuta. Kongressiin osallistui kolme yhdistyksemme jäsentä: Anja ja Jarl Lund Porista sekä Aili Nurmiaho Helsingistä.

Kongressiin oli saapunut alan harrastajia kaikkiaan 19:sta maasta. Mainzin Konserttitalon sali täyttyi lähes ääriään myöten innokkaasta kuulijakunnasta, halleihin ja käytäviin oli järjestetty laajat julkaisu- ja valokuvanäyttelyt.

Ohjelma oli varsin tiivis, kunakin päivänä kuultiin useita esitelmiä, joissa eri alojen asiantuntijat valottivat UFO-tukimusta oman erikoisalansa näkökulmasta. Pääesitelmöitsijöinä olivat prof. Hermann Oberth, rakettitieteen "isä", sekä amerikkalaiset Colman VonKeviczky ja Frank E. Stranges. Ohjelmaan kuului myöskin lähes kaksi tuntia kestävä Amerikassa valmistettu elokuva "Totuus lentävistä lautasista".

● Kongressissa pidetyt esitelmät julkaistaan kirjana, tarkoituksenamme on saada ainakin osa esitelmistä suomennettuina julkaistuiksi.

Pekka Teerikorpi:

AIME MICHEL'in KÄSITYKSISTÄ

Tunnetuimpia uranuurtajia UFO-tutkimuksen alalla on ranskalainen insinööri Aime Michel, joka 1950-luvulla kirjoitti erinomaiset teoksensa The Truth about Flying Saucers ja Flying Saucers and the Straight-Line Mystery. (Jälkimmäisestä kirjasta on otteita Lentolautaslehdessä 2/63)

Viime vuoden lopulla ilmestyneessä Flying Saucer Review'n erikoisnumerossa The Humanoids oli hänen kirjoituksensa The Problem of Non-Contact, joka käsittelee kysymystä siitä, miksi ei ole suoranaista yhteyttä UFO-ilmiöitä aikaansaavan järjestelmän ja Maan ihmiskunnan välillä. Hän ei tarkoita yhteydenpidolla vain jotakin yhteyttä ja rajoitettua, muutamien yksilöiden tapaamista, vaan mahdollisimman täydellistä, kaikilla tasoilla ja kaikilla kuviteltavissa olevilla aloilla tapahtuvaa kanssakäymistä, sellaista, joka vallitsee esim. kahden YK:n jäsenvaltion kesken. Hän kirjoittaa:

"Ensimmäinen ilmeinen tosiseikka on, että sellainen yhteys ei vallitse ihmiskunnan ja sen X-järjestelmän tai niiden X-järjestelmien välillä, jotka ovat vastuussa UFO-ilmiöstä tai -ilmiöistä."

" . . . ilmeinen tosiseikka on, että jos X-järjestelmä on moninkertainen (jos sillä on useita alkuperiä tai osapuolia), niin ne kaikki noudattavat yhtäläisesti, sikäli kuin voimme havainnoista päätellä, yhtä määrättyä lakia, nimittäin yhteydenpidon välttämistä."

" . . . ilmeinen tosiseikka (jonka sinänsä tämän probleeman olemassaolo osoittaa) on, että fyysillinen kontakti on mahdollinen. Me todellakin näemme niitä melko usein, joskus kuulemme niiden äänen ja jotkut meistä ovat koskettaneet niitä." (Em. lauseessa voimme ilmeisesti ajatella tarkoitetun joko UFO-ilmiötä "lentävää lautasta" tai sen ohjaajaa, humanoidia.)

Edellä mainituista ja eräistä muista lauseista Aime Michel johdattelee lukijan erilaisten mahdollisuuksien pariin, joista seuraavassa lyhyesti.

Eräät hänen esittämistään mahdollisuuksista kuulostavat suoraan Science-Fiction-romaaneista otetuilta, mutta ne eivät ole täysin perusteettomia. Michel sanookin: "Ufologiassa on tapana ajatella kaikkea ja olla uskomatta mihinkään."

On mahdollista, että kaikki mitä näemme, ovat robotteja (biologisia tai ei-biologisia), jotka on valmistettu määrättyä tehtävää varten, samalla tavalla kuin me olemme kehittäneet lypsylehmiä, vahtikoiria jne. Tehtävä (meille tuntematon) ei käsittäisi yhteydenottoa meihin. Tämän mukaan siis he, jotka ovat alkujaan vastuussa UFO-ilmiöstä, eivät ole täällä. Tämän hypoteesin puolesta puhuvat mm. eräät havainnot robotinkaltaisesti liikkuvista humanoideista.

Useimmissa tapauksissa ovat UFOjen ohjaajat olleet täysin ihmisen kaltaisia tai humanoideja (miltei ihmisen kaltaisia). Eräs humanoidien ryhmä, pienet "kurpitsapäiset" (pumpkinheaded) olennot (kts. esim. edellisessä numerossa Maurice Masse'n tapaus samoin Tapani Kuninkaan kirjoitus "Pieni vihreä mies") tuovat mieleen mahdollisen kiihdytetyn ihmiskunnan kehityksen tuloksen, jolloin aivot ovat kovasti kehittyneet ja muut elimet (leuka, suu, nenä jne) ovat surkastuneet. Tämä osaltaan kannattaisi joskus esitettyä, mielikuvitukselliselta tuntuvaa teoriaa tulevaisuuden ihmisen vierailusta nykyajassamme.

Näissä kummassakin tapauksessa olisi turha spekuloida yhteydenpidon puutteen syytä, koska tällaisen käyttäytymisen motiivit olisivat hypoteettisesti aikamme ihmisen psykologisen työvälineen, järjen, ulottumattomilla. Tämä johtuisi siitä, että suuriaivoisen (moniaivosoluisen) humanoidin ajatusmaailma ilmeisesti olisi paljon moninaisempaa kuin meidän. (Käsite "moninainen" viittaa siis tässä johonkin, jota tapahtuu ihmisen ajatusmaailmassa hänen aivosolujensa määrän lisääntyessä suhteessa kehon massaan.)

Sitten on vaihtoehtoinen, yleisemmin tunnettu mahdollisuus: maanpinnalla nähdyt ohjaajat ovat todella juuri heitä, jotka ovat vastuussa UFO-ilmiöstä. Juuri he ovat tuo tuntematon järjestelmä X. Tällaisen ehkä luonnollisimmalta tuntuvan, muttei mitenkään itsestään selvän näkemyksen edustajia ovat väitetyt kontaktihenkilöt Adamski, Menger, Krasbedon, Angelucci jne., joiden väitteiden keskinäiset ristiriitaisuudet ovat kuitenkin johtaneet useimmat tutkijat skeptiseen asennoitumiseen heidän kokemustensa todellisuuteen nähden. (Ristiriitaisuuksien syyt voivat kuitenkin olla löydettävissä muualta kuin leimaamalla kokemukset epä-tosiksi; eräästä tällaisesta mahdollisuudesta myöhemmin.)

Täten olemme joka tapauksessa samassa tilanteessa kuin aloittaessamme tarkastelun: Jos yhteydenpitoa on olemassa, silloin ei ole kyseessä yhteys ihmiskuntaan kokonaisuutena. Kontaktihenkilöt voivat puhua h e n k i l ö k o h t a i s e s t a yhteydestään, mutta ihmiskuntaa kokonaisuutena ajatellen ei yhteyttä ole.

"Sanon, että he pyrkivät välttämään yhteydenottoa, emmekä me, sillä jos voi laskeutua Socorroon (kts. edellisessä numerossa "Erään kuvion tarina"), voi laskeutua myös Yhdistyneiden Kansakuntien rakennuksen eteen". Usein jopa tiedemiesten esittämä

väite on: "Nämä olennot, koska heillä on niin kehittynyt teknologia, ovat pakosti järkeviä olentoja kuten me ja siksi, jos meillä olisi tilaisuus, me voisimme helposti ottaa yhteyttä heihin." "On kuitenkin huomattava", korostaa Aime Michel "ettei ole olemassa mitään tieteellistä määritelmää sanalle j ä r k i (reason). Tekniikan historia kivikaudesta rakettiin ei osoita mitään epäjatkuvaisuuskohtaa, mikä osoittaisi järjen ilmestymistä. On vaikeata ymmärtää miksi Australopithecus'sta (eräs alkuihminen) alkanut jatkuva muuttuminen pysähtyisi meidän kohdallamme, koska se ei ole pysähtynyt tähän mennessä ja on todellakin koko ajan vain kiihtynyt. Ja jos se tulevaisuudessa jatkuu samalla tavalla, on vaikeata ymmärtää, miksi sen lopputuloksena ei voisi olla psyyken tasolla eroavuuksia, jotka saattaisivat olla jopa suurempia kuin nuo eroavuudet, jotka erottavat meidät Australopithecus'sta ja tertiäärikauden kädellisistä imettäväisistä. Täten edellämainittu väite on vain pseudoajatus, sananparsi vailla mitään merkitystä."

Tämä johtaakin Aime Michel'in lauseeseen, joka saattaa osoittautua hyvinkin merkittäväksi:

"Vaikkakin me halukkaasti myönnämme, että ufologinen toiminta tuo esiin "yli-inhimillisen" (superhuman) ajatustavan, näyttää kuitenkin siltä, että useimmat meistä itsepintaisesti ovat näkemättä sellaisen "yli-inhimillisyyden" eittämätöntä sisältöä, nimittäin että siihen on aina kuuluva jotakin, mikä on käsittämätöntä ja että siihen on aina liittyvä toimintaa, joka meistä näyttää ristiriitaiselta ja mielettömältä."

Tämä saattaa olla syy siihen varsin sekavalta tuntuvaan ufologisen toiminnan ulkoiseen ilmenemiseen, joka omana aikanamme alkoi II maailmansodan jälkeen. Kun tunnustetaan UFOjen takana olevan ajattelun "yli-inhimillinen" piirre, ei täten omaksuttu suh-

tautuminen ole alistuva, vaan realistinen.

Tähän asti ei ihmisajattelua ole sovellettu "yli-inhimillisen" ymmärtämyksen käsitteeseen muuten kuin uskonnollisessa merkityksessä. (Vrt. teoriaan avaruusihmisten vierailujen vaikutuksesta ihmiskunnan uskontoihin.)

Ufologisen tutkimuksen erityinen vaikeus piileekin juuri vaikeudessa ymmärtää "yli-inhimillistä" ilmiömaailmaa pelkästään tieteen keinoin kaikkea mystiikkaa karttaen.

Edellä olevasta alleviivatusta lauseesta seuraa, ettei koskaan tulisi hyljätä mitään mielettömyytenä tai ristiriitaisuutena. Sellaiset pitäisi panna aina muistiin kuten kaikki muutkin tapaukset. On muistettava, että "yli-inhimillisen" luonteen ilmaisussa on aina odotettavissa jotakin, mikä vaikuttaa mielettömältä.

Aime Michel jatkaa: "Miksi näet niin paljon vaivaa ruokasi ja talosi puolesta", kysyi eräs kissoistani tässä eräänä päivänä. "Mikä mieletön määrä touhua, kun kaikki voidaan löytää likasangoista ja autojen alla on hyvää suojaa."

Edelleen: "Ehkäpä itse kontaktihenkilöitä olisi tutkittava uudelleen tästä näkökulmasta. Jos yhteydenottoa vältetään (kuten tehdään), eikö olisi paras keino estää tutkijoiden toimintaa suorittamalla mielettömiä yhteydenottoja."

Michel'in mukaan olisi myös tutkittava edellä mainittuja mahdollisuuksia silmälläpitäen niitä havaintoja, joita on tehty ilmeisesti maapallon koneiden kaltaisiksi naamioiduista laitteista.

Michel: "Joskus he ovat myös valmistaneet aluksen, jossa on maapallolla käytössä olevia tunnuksia ja merkintöjä. Eräät tapaukset on tarkistettu ja todettu täysin autenttisiksi. Mutta ne ovat niin mielettömiä (koska on ollut kyse naamioinnista), että ihmiset eivät uskalla puhua niistä. Mitään hyödyllisiä

tutkimuksia ei voida suorittaa niin kauan kuin mielettömyys (absurdity) aiheuttaa meissä komplekseja."

Ilmiön lopullinen rakenne saattaa olla kaiken inhimillisen ajattelun tuolla puolen. Ei kuitenkaan ole ehkä tarpeen tyydyttäytyä tuollaiseen ajatteluun vastauksena kaikkiin UFO-ilmiötä koskeviin kysymyksiin. Lopullinen rakenne on ehkä jossakin kaukana, mutta voimme nykyisellä ymmärtämyksellämme saada esiin jotakin sellaista, josta on meille hyötyä juuri sellaisina kuin me olemme tällä hetkellä.

"Joka tapauksessa kaikella UFOja koskevalla spekuloinnilla voi olla vain yksi hyödyllinen tavoite: opettaa meitä vapautumaan kaikista haavekuvista, tietoisista ja tiedostamattomista, jotta pystyisimme näkemään vain tosiasiat. Loppu on hyödytöntä lasten leikkiä", lopettaa Aime Michel kirjoituksensa.

Edellä oleva yhteenveto Aime Michel'in ajatuksista kuvastaa osaltaan niitä uusia aaltoja, jotka käyvät UFO-tutkijoiden keskuudessa. Minua on ennenkaikkea kiinnostanut hänen esittämänsä lause "yli-inhimillisen" ajattelun ulkoisesta ilmenemisestä. Toistan tuon lauseen loppuosan, joka esiintyi edellä alleviivattuna, alkukielellä, koska kuten tunnettua käännetty ilmaisu saattaa johtaa lukijan väärään käsitykseen ilmaisun alkuperäisestä tarkoituksesta: ". . . the inevitable implication of such superhumanity: namely that it will always include a part that is incomprehencible, and will always display what to us are apparently contradictions and absurdities."

Mitä tarkoitetaan ristiriitaisuuksilla ja mielettömyyksillä UFOjen kohdalla? Ensinnäkin, eri ihmisillä saattaa olla erilaiset käsitykset jonkin toiminnan mielettömyydestä tai ei-mielettömyydestä. Mielettömyytenä em. lauseen ilmaisemassa merkityksessä saattavat jotkut pitää UFOjen ohjaajien "salamyhkäistä, kaikille järkeville ihmisille vierasta hiiviskelyä väitettyjen laskeutumispaikkojen tienoilla", lau-

sahdus, joka monesti kuullaan lähinnä skeptillisesti suhtautuvien suusta.

Ristiriitaisuutena pidetään usein sitä kirjavuutta, joka on UFOjen ohjaajien ulkomuotoa koskevissa kuvauksissa. Huomautettakoon kuitenkin, että tällaisten kuvausten lähempi tutkiminen paljastaa varsin selviä ryhmiä, joiden jäsenet ovat jokseenkin pienten poikkeavuusrajojen sisäpuolella. Toisaalta on väärin sanoa, että kuvailujen kirjavuus osoittaisi ristiriidan olemassaoloa, pikemminkin se saattaa osoittaa ilmiön moninaisuutta ja siihen liittyvän tuntemattoman syvyyttä.

Entä (julkisuudessa tunnetut) kontaktihenkilöt? On totta, että heidän kertomuksissaan on eräitä keskinäisiä ristiriitoja, joten ilman parempaa tietoa on tuskin edullista "hyväksyä" jotakin määrättyä kertomusta todeksi. Tunnen kuitenkin, että joillakin kontaktihenkilöillä on oma osuutensa UFO-tutkimuksessa ja että heidän kertomuksissaan esiintyneet ristiriidat vain syventävät ongelmaa. Vaikuttaa kuin heidän kertomuksiinsa sisältyisi aina kaksi kerrostumaa, toinen olennainen, toinen epäolennainen; riippuu ilmeisestikin meistä, kumpaan kiinnitämme huomiomme.

Erään mahdollisuuden ristiriitojen syystä esitti Aime Michel. Muitakin on. Ehkäpä me, joilla ei ole parempaa tietoa, voimme tässä vaiheessa tyytyä prof. Hermann Oberth´in toteamukseen 4.kansainvälisessä UFO-kongressissa Wiesbadenissa vuonna 1960 tapaamistaan kontaktihenkilöistä. Hän sanoi mm.: "Olen varma, että eräät heistä ovat todella kokeneet jotakin. Mitä se pohjimmiltaan on ollut, sitä en välitä ryhtyä arvailemaan."

Varsin yleinen käsitys George Adamskista († 1965) on nykyään, että hän todella on kokenut jotakin UFOihin liittyvää. Missä määrin hänen kirjansa kuvastavat todellisia kokemuksia, on tietenkin toinen asia. Toivomme voivamme VIMANAssa joskus

lähemmin käsitellä George Adamskia sellaisten tietojen valossa, joista tiedetään vain vähän Suomessa.

Soveltaisin vielä Michel´in esittämää lausetta parapsykologiseen ilmiömaailmaan, jossa tapaamme "mielettömiä", so. meille nykyisen tietämyksemme avulla ei-ymmärrettäviä tapahtumia; esim. ennaltanäkeminen ja ajatuksensiirto. Saattaa olla, että myös UFOihin liittyy jotakin, mitä me nimittäisimme parapsykologiseksi ilmiöksi.

Kaikki näyttää loppujen lopuksi viittaavan siihen, että "lentäviin lautasiin" sisältyy paljon muuta kuin mitä voimme pintapuolisesti ajatellen havaita. Oma aikamme on suurten muutosten kautta, mitä tulee tieteellisiin, yhteiskunnallisiin ja uskonnollisiin näkemyksiin. Millä tavalla UFOt liittyvät tähän kaikkeen? Tuntuu siltä kuin ihminen olisi saanut haasteen kohdata muuttumisen todellisuus "silmästä silmään". Riippuu meidän kyvystämme erottaa olennainen epäolennaisesta ja tuntea nöyryyttä tuntemattoman edessä, voimmeko vastata henkisellä kasvullamme tuohon haasteeseen.

'Muukalaisia' Kanadassa

Ilmavoimat tutkii lentäviä esineitä

Kanadan ilmavoimat on tehostanut lentävien lautasten tutkimuksia Calgaryn alueella Albertassa, kun seudulta on tullut jatkuvasti uusia tietoja väestöä pelottavista salaperäisistä lentävistä esineistä ja valoilmiöistä.

Viimeinen virallisesti todettu tapaus kertoo naisesta, joka väittää nähneensä äkillisen valokiilan yötaivaalla ajaessaan autolla kotiin viime keskiviikkona.

Äkkiä auton moottori ja sähkölaitteet lakkasivat toimimasta, ja samaan aikaan hänen yläpuolellaan kierteli tumma soikea esine noin 350 metrin korkeudessa.

— Se kiersi auton neljä tai viisi kertaa, kertoi kauhistunut neiti Nora Tibbs. Kun esine taas katosi, palasi voimakin salaperäisesti auton moottoriin.

Armeija saattaa lähettää helikoptereita etsimään tuntematonta esinettä, jonka kolme kullanetsijää väittää nähneensä pudonneen lentävästä lautasesta heinäkuussa, sanoi armeijan edustaja. Calgaryn joukko-osaston komentaja E. B. Chase oli sitä mieltä, että uusimmissa tiedonannoissa on 'aitouden tuntua'. Kullankaivajista yksi otti heinäkuussa valokuvan, joka kuuluu ilmavoimien parhaimpiin 'tunnistamattomasta lentävästä esineestä' (UFO). Kuvassa näkyy ylöspäin suippeneva, läpimitaltaan noin 13 metrin suuruinen 'lautanen', jonka huipussa loistaa punainen valo ja joka näyttää jättäneen taakseen sinisen 'pakokaasuvanan'.

Aamulehti 22.10.1967

Suomessa tehtyjä havaintoja

Pertti Pynnönen, Jyväskylä:

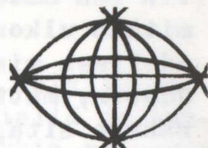
Kuluvan vuoden maaliskuussa olin iltakävelyllä Tarvaalassa klo 10 - 11. Seisoskelin kylätiellä ja katselin pilvistä taivasta etellän päin. Äkkiä silmieni eteen ilmestyi kovaa vauhtia valkohehkuinen pallo, joka lensi ylitseni korkeintaan 20 metrin korkeudessa. Käännyin nopeasti katsomaan sen peräänja näin vain valonvälähdyksen suippenevan pohjoiseen päin. Pallon halkaisija oli noin 20 - 30 cm. Minulla ei ole tapana nähdä harhanäkyjä.

Huhtikuun 4 päivänä klo 00.05 havaitsin Jyväsjärven kaupunginvas taiselta rannalta luonnttoman suuren ja kirkkaan 'tähden'. Valoilmiö oli noin 30° korkeudella kaukana kaupungin takana ja näkyi selvästi Harjun yli. Ilmiö näytti vihertävältä vaakasuoralta valotangolta, jonka keskellä oli huomattavasti muuta osaa kirkkaampi valkoinen kiinteä valo. Oltuaan näkyvissäni melkein kolme minuuttia esine alkoi liukua vasemmalle (etelään) ja häipyi kovaa vauhtia näkyvistä Harjun taakse. Minkäänlaista ääntä en kuullut, tosin esine olikin hyvin kaukana enkä löytänyt lähipäivinä mainintoja ilmiöstä Keski-Suomen lehdistä.

Oli toukokuun alkupäiviä ja kello oli 01.05 Saarijärven Tarvaalassa. Tarkastelin ulkona kirkasta tähtitaivasta ja huomioni kiinnittyi taivaan yli liitävään satelliittiin, joka alkoikin kaartaa alaspäin lentäen pyöreässä kaaressa, valkoinen väri kirkastui , esine alkoi kaartaa ylöspäin, sitten taas alaspäin, jolloin se teki kierukan ja katosi. Katselin ihmeissäni taivasta ja katseeni osui minusta noin 60 metrin päässä olevaan metsikköön. Harvojen puunrunkojen välistä näin kananmunaa muistuttavan esineen liukuvan äänettömästi itseäni kohti (etelään). Valkohohtoinen esine pysähtyi hetkeksi, jolloin saatoin tarkastella sitä puunrunkojen välistä. Vekottimen korkeus oli noin 30°, saatoin erottaa hyvin sen muodon, mutta 'alumiinimunassa' ei näkynyt mitään ulkonemia tai ikkunoita. 'Muna' alkoi liikkua edelleen minua kohti ja meni puiden latvojen taakse. Odotin, mutta esine ei tullut enää näkyviini enkä nähnyt sitä, vaikka saapastelin aukean laitaan katselemaan. En ole kuullut muiden havainneen ilmiötä.

Tapahtui 11.2.1966. Istuin Tarvaalassa ullakkokamarissani kaikessa rauhassa ruotsinkäännöksen parissa, kun yhtäkkiä ilman mitään syytä kävin ankaran levottomaksi. Kynä suorastaan poltti sormiani enkä voinut olla hetkeäkään paikallani. Ihmeissäni ärtyisyydestä painelin ulos rauhoittumaan. Huomioni kiinnittyi kohisevaan valopisteeseen, joka lensi etelään päin. Leimasin tuon vehkeen tavalliseksi suihkukoneeksi, mutta jokin epäluulo kyti mielessäni ja keskitin ajatukseni tuohon valopisteeseen aivan kokeen vuoksi ja pyysin sitä lentämään takaisin päin. Ja - ällistykseksi esine näytti pysähtyvän. Kohina voimistui ja valopiste lähestyi ja suureni hyvin hitaasti. Aioin pinkaista heti sisään, mutta uteliaisuuteni ei päästänyt, ja niinpäseisoin hölmönä pakkasessa ja katsoin kuinka kohiseva kapine tuli yläpuolelleni. Kun kohina kävi yläpuolellani, valo (valkoinen) hävisi. Tähtikirkasta taivasta vasten olin erottavinani suorakaidetta muistuttavan tumman möhkäleen, joka liikehti liukuen edes takaisin noin 30 metrin korkeudessa. En erottanut minkäänlaisia tulisuihkuja tai kipinöitä. Esine pysytteli yläpuolellani ainakin minuutin, mutta silti havaintoni jäivät hyvin epäselviksi. Pian tuo "möhkäle" lähti hitaasti liikkeel-

le, siihen ilmestyi valkoinen kiinteä valo; hidas kaarros, ilmestyi lisäksi punainen vilkkuva valo, esine otti suunnan koilliseen, jonne se hitaasti katosi. Kohta tämän kadottua ilmaantui taivaalle toinen "viheltäjä", joka kierteli ympäriinsä kuin etsien jotain. Tämän vehkeen tunnistin helposti tavalliseksi suihkukoneeksi sen sulavien liikkeiden, valojen ja nousevan kuun valon avulla. Ei mainintoja lehdissä eikä kuulopuheita.

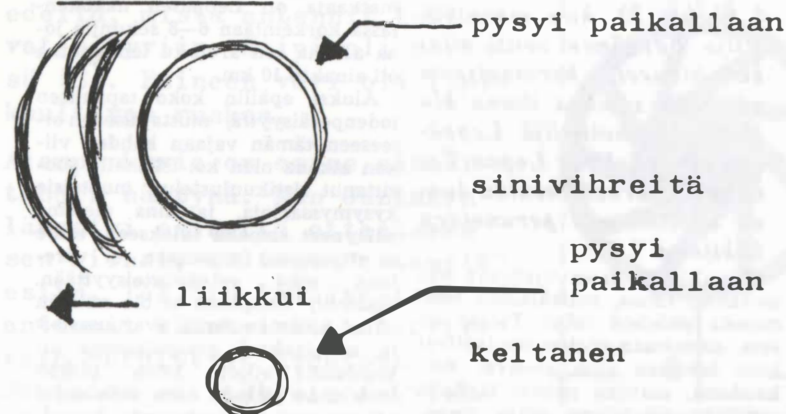
OUTO VALOILMIÖ KANNONKOSKELLA

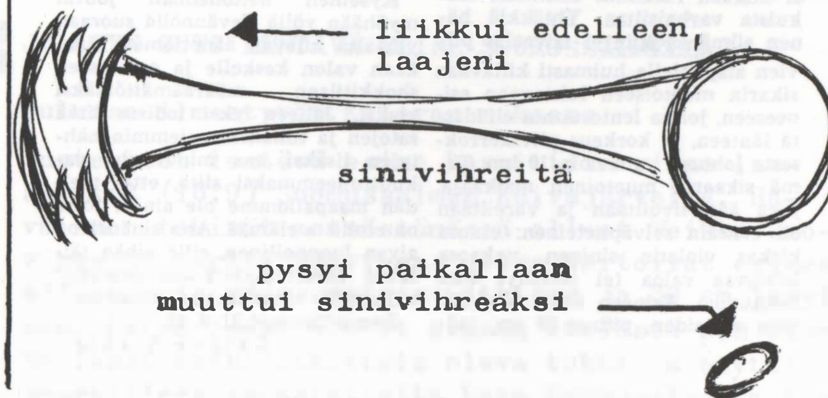
Kannonkosken Enonjärvellä havaittiin 23.10.1967 noin klo 18,12 luoteisella taivaalla kaksi epäselvärajaista vaalean sinivihreää valoa. Näiden alapuolelle ilmestyi pienempi, punakeltainen pyöreä valo, joka säilytti värinsä noin minuutin ajan muuttuen sitten saman väriseksi kuin em. valot. Valojen kokoa on mahdollisimman vaikea määritellä. Kuuhun verrattuna suurimmat olivat noin 2-kertaisia, pienempi noin 1/4-kertainen. Ilmiön korkeus oli n. 25° - 30° horisontista.

Tapahtumahetkellä taivas oli pilvetön ja ilma kirkas (tähdet näkyivät selvästi, samoin yksi satelliitti). Ylemmistä valoista toinen pysyi paikallaan, toinen liikkui hitaasti vaakasuoraan länteen päin. Alempi pysyi paikallaan.

Havainnontekijät: asemanhoitaja Heikki Nyrönen, rouva Lahja Nyrönen, koululainen Jukka Nyrönen ja asemamies J. Ruotsalainen.

Asemanhoitaja Heikki Nyrönen meni ulos klo 18,12 ja näki pyöreän em. värisen valon. Sillä aikaa kun hän haki Lahja ja Jukka Nyrösen ulos, oli em. valon viereen ilmestynyt toinen. Heikki Nyrösen hakiessa paikalle Ruotsalaisen näkivät Lahja ja Jukka Nyrönen kolmannen valon ilmestymisen. Klo 18,27 oli viimeksi ilmestynyt valo hävinnyt. Molemmat ensimmäiset valot näkyivät vielä n. klo 18,35, mutta olivat häipyneet klo 18,45.

Piirros Kannonkosken havainnosta

ILTA-SANOMAT

Tiistaina syyskuun 5 päivänä

YKSI TODISTE LISÄÄ

Näyttäytyikö lentävienlautasten kuljetusalus Lopen taivaalla? Oli perjantai 18. 8. 67 klo 20, kun maanvilj. Viljo Leppänen soitti allekirjoittaneelle harvinaisesta näystään samana iltana klo 18.30. Maanviljelijä Leppänen oli pellollaan Lopen Tevännöllä urheilukentän luona odottamassa perunoiden hakijoita.

Tyypillisenä maanviljelijänä hän tarkasteli ilmaa, minkälainen huomisesta päivästä tulisi. Taivas oli sees, ainoastaan utuiset poutapilvet kuin lampaan villa sousivat korkeudessa, aurinko paistoi täydeltä terältään, oli tulossa oikea maanviljelijän ihanteellinen korjuusää ja lomalaisille loistava viikonloppu. Lähellä oleva kylätie oli tyhjä, ei mikään rikkonut äänillään elokuista varhaisiltaa. Yhtäkkiä hänen silmänsä kiintyi taivaalla pilvien alapuolella huimasti kiitävään sikarin muotoiseen loistavaan esineeseen, jonka lentosuunta oli idästä länteen, ja korkeus pilvikerroksesta johtuen vain noin 10 km. Tämä sikaarin muotoinen matkaaja, joka ääriviivoiltaan ja väreiltään oli erittäin selväpiirteinen: etuosa kirkas violetin sininen, takaosa loistavaa valoa (ei säteillyt eikä hehkunut). Esineen mitat korkeuteen arvioiden, pituus 20 sm, halkaisija 4—5 sm. (saamme lähimitoiksi 60 m × 5 m)

Tämä loistava sikarin muotoinen matkaaja oli Leppäsen näkökentässä korkeintaan 6—8 sekuntia jona aikana sen arvioitu lentomatka oli ainakin 10 km.

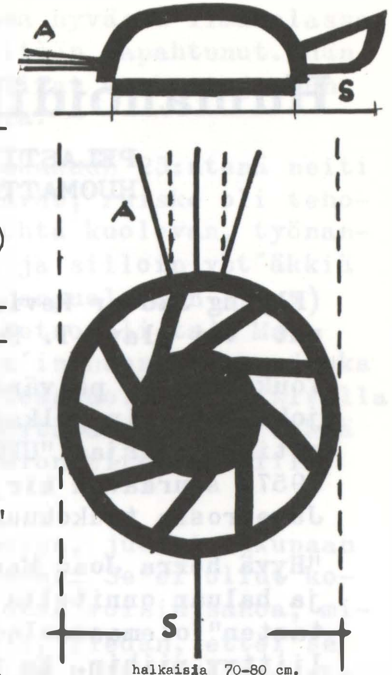
Aluksi epäilin koko tapauksen todenperäisyyttä, mutta useaan otteeseen tämän vajaan kahden viikon aikana olen ko. isännälle suorittanut ristikuulustelun muotoisia kysymyssarjoja, ja aina olemme päätyneet samaan tulokseen, esine ei muuttanut muotoaan, ei värejään eikä selväpiirteisyyttään. Maanvilj. Leppänen ei ole millään lailla kommentoinut avaruusasioita, ei ainakaan maapallomme ulkopuolisia olioita, joten pitkän harkinnan jälkeen olen uskaltanut nähdyt tosiasiat julkituoda. Samalla sain lisää uskoa jo aiemmin noin vuosi sitten erään neitosen näkemän valoilmiön perusteella.

Kyseinen neitonenhan joutui myöhään yöllä Tevännöllä suoraan ylhäältä tulevan äänettömän kirkkaan valon keskelle ja osittaiseen shokkitilaan määräämättömäksi ajaksi. Jälleen yksi todiste lisää satojen ja tuhansien aiemmin nähtyjen lisäksi, saa minut yhä vakuuttuneemmaksi siitä, ettei meidän maapallomme ole ainoa, jossa on elollista elämää. Asia sinänsä on aivan luonnollinen, sillä eihän tällaista äärettömyyttä ole syntynyt vain meitä maanasukkaita varten.

Loppi Teväntö 31. 8. 67

Kalevi Airola

● Maanviljelijä Arvi Juntusen Suomussalmen Pyyvaaralla viime kesäkuun 14 pnä tekemän havainnon (kts. VIMANA 2 sivu 17) johdosta kävi Oulussa asuva yhdistyksemme jäsen Matti Päätalo ääninauhalle haastattelemassa Juntusta. Päätalo laati esineestä oheiset piirrokset Juntusen tekemien alkupiirrosten mukaan.

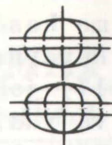
Ylempi kuvio on esineen sivukuva. Esine lensi se puoli (A) edellä, mistä antennit tulivat näkyviin. Siipi oli perässä (S). Esineen väri oli läpikuultavan ruskea.

Alempi kuvio on esine alhaaltapäin nähtynä. Kun Juntunen lähestyi esinettä ottaakseen sen kiinni, tulivat "antennit" esiin. Tällöin laitimmaiset antennit kääntyivät katkoviivoin merkittyyn asentoon ja Juntunen sai tällöin tykyttävän tärähdyksen, joka aiheutti myös pelon tunteen. "Antennit" eivät koskettaneet Juntusta.

● JÄLLEEN OUTO LENTÄVÄ ESINE SUOMUSSALMELLA

Oulussa ilmestyvän Kalevan mukaan:

Tuntematon lentävä esine havaittiin viime lauantaina (16.9) Suomussalmen Kuivajärvellä. Havainnon tekivät metsästämässä olleet Veikko Huovinen ja Martti Saavinen, jotka kertoivat esineen olleen noin yhden metrin pituisen ja 30 cm levyisen. Esine lensi klo 14 aikaan etelästä pohjoiseen. Se lensi kuin poikittain oleva tukki ja näytti suunnilleen samanlaiselta kuin Hyrynsalmella toukokuun 29 päivänä nähty salaperäinen esine.

Humanoidilääkärit

PELASTIVAT KUOLEVAN TYTÖN - HUOMATTAVA PARANTAMINEN BRASILIASSA

(Flying Saucer Review'lle (5/67) selonteon toimittanut tri Olavo T. Fontes)

Toukokuun 17 päivänä 1958 sai ystäväni Joao Martins, joka tuolloin julkaisi aikakausilehti O Cruzeirossa artikkelisarjaa "UFO-aallosta" Brasiliassa vuonna 1957, seuraavan kirjeen, joka oli päivätty Rio de Janeirossa toukokuun 14. päivänä 1958:

"Hyvä herra Joao Martins, olen nähnyt kirjoituksenne ja haluan onnitella Teitä. Uskon ns. "lentävien lautasten" olemassaoloon, koska näin tapauksen, joka liittyy niihin. En tiedä, aiotteko Te uskoa minua, mutta vannon kaiken nimeen, että kerron vain totuuden. Olen köyhä, mutta rehellinen, enkä aio mainita oikeita nimiä, ymmärrätte kyllä, miksi.

Nimeni on Anazia Maria (naisen koko nimeä ei ole mainittu hänen pyynnöstään; Flying Saucer Review'lla on se tiedossaan), olen 37-vuotias ja asun nykyisin Rio de Janeirossa. Työskentelin herra X:n (entinen työnantajani) palveluksessa joulukuuhun saakka vuonna 1957, hän on rikas mies tästä kaupungista, suokaa minulle anteeksi, etten anna hänen nimeään.

Työnantajani tyttärellä oli vatsasyöpä. Hänellä oli suuret kärsimykset ja minut oli palkattu eräänlaiseksi taloudenhoitajaksi ja pitämään useimmiten huolta neiti Laiz'ista, sairaasta tytöstä.

Hän oli saanut kaikenlaista hoitoa, mutta lääkärit sanoivat, ettei ollut yhtään toivoa. Elokuussa 1957 työnantajani vei koko perheen pienelle maatilalleen lähelle Petropolista toivoen saavansa nähdä neiti Laiz'in voivan paremmin tuossa hyvässä ilmanalassa, mutta päivät kuluivat eikä mitään tapahtunut. Hän ei pystynyt syömään, tuskat olivat kauheat ja hän sai koko ajan morfiiniruiskeita.

Muistan hyvin, kuinka yöllä lokakuun 25:ntenä neiti Laiz'in tuskat olivat hirvittävät, ruiske oli tehoton ja me ajattelimme hänen kohta kuolevan, työnantajani itki jossakin nurkassa ja silloin yht'äkkiä kirkas valo valaisi talon oikeanpuoleisen sivun (pienessä maatalossa lähellä Petropolista). Me olimme kokoontuneet neiti Laiz'in huoneeseen, jonka ikkuna sijaitsi tarkalleen oikeanpuoleisella sivulla ja huoneessa oli vain pieni pöytälamppu. Yht'äkkiä tuli niin paljon valoa kuin valonheittimen kiila olisi kohdistettu huoneeseen.

Herra Julinho, työnantajani poika, juoksi ikkunaan ja näki sen niin sanotun lautasen. Se ei ollut kovin iso. En ole opiskellut, jotta voisin sanoa, mikä sen läpimitta ja paksuus oli. Tiedän, ettei se ollut kovin iso, yläosasta lähti keltaisen punertavaa valoa, ja yhtäkkiä automaattinen luukku avautui ja kaksi pientä olentoa tuli maahan. He kävelivät talon suuntaan ja vielä yksi olento jäi lautasen luukulle. Lautanen tuli pimeäksi, ja sen sisällä - luukun läpi - näkyi vaalean vihreä valo, jollaisen näkee yökerhossa.

Miehet tulivat sisälle, he olivat pienikokoisia, ehkä 1.20 metrin pituisia, pienempiä kuin työnantajani poika, joka oli kymmenen vuotta vanha. Heillä oli pitkät hiukset, jotka ulottuivat olkapäille, keltaisenpunaiset hiukset, pienet silmät, jotka olivat vinot kuin kiinalaisilla, mutta voimakkaan vihreät. Heillä oli jotakin käsissään, luulen, että ne olivat käsineet, kangas oli valkois-

ta ja näytti paksulta. Vaatteet olivat kokonaan valkoiset, mutta rinta, selkä ja ranteet hehkuivat - en osaa selittää sitä. He lähestyivät vuoteessa makaavaa Laiz'ia, joka voihki tuskaisesti silmät selkosen selällään eikä tiennyt mitä ympärillä tapahtui. Kukaan ei liikahtanut eikä puhunut, kaikki olivat kauhean odotuksen vallassa. Olin huoneessa yhdessä herra X:n ja hänen vaimonsa sekä herra Julinhon ja hänen vaimonsa kanssa. Lisäksi oli huoneessa Otavinho, työnantajani kymmenvuotias poika.

Miehet katsoivat minuun hiljaisina ja pysähtyivät Laiz'in vuoteen viereen, asettivat vuoteelle ne esineet, joita he kantoivat, viittasivat herra X:lle ja toinen heistä asetti kätensä herra X:n otsalle ja tämä alkoi kertoa heille kaiken Laiz'n tapauksesta, sairaudesta, kaiken telepaattisesti. Huoneessa oli aivan hiljaista. Miehet alkoivat valaista neiti Laiz'in vatsaa sinivalkoisella valolla, joka näytti kaiken sisältä; me kaikki näimme, mitä oli tytön vatsan sisällä. Toisella laitteella, josta lähti nariseva ääni, hän osoitti neiti Laiz'in vatsalaukun suuntaan ja saatoimme nähdä siellä märkähaavan. Tuo toimenpide kesti miltei puoli tuntia. Neiti Laiz nukkui ja he menivät pois mutta ennen lähtöään he tiedottivat telepaattisesti herra X:lle, että hänen tulisi antaa lääkettä neiti Laiz'ille kuukauden ajan; sitten he antoivat herra X:lle onton pallon, joka oli, luulen, terästä ja sen sisältä me löysimme 30 pientä valkoista palloa, ne olivat kapseleita otettavaksi yksi päivässä, ja hän paranisi.

Neiti Laiz todellakin parani ja herra X, sen sopimuksen mukaan, jonka hän oli tehnyt noiden miesten kanssa, vältti kaikkea julkisuutta. Joulukuussa, muutama päivä ennen kuin lähdin talosta, neiti Laiz meni uudestaan käymään lääkärin luona, joka vahvisti, ettei hänellä enää ollut syöpää.

Lähdin talosta, mutta lupasin pitää tapauksen täysin salassa. Kerron siitä kuitenkin Teille ja pyydän Teitä säilyttämään salaisuuden. Jos tapaus mainitaan artikkeleissanne, ei sillä ole merkitystä, koska en koskaan paljasta heidän nimiään. Vannon kuitenkin Teille, että kaikki todella tapahtui. Rakkaani neiti Laiz oli tuomittu kuolemaan vatsasyövän takia ja miltei lopussa hänet pelasti laite, joka näytti taskulampulta ja joka lähetti säteitä, jotka poistivat syövän ja hän parani. Ja nuo miehet ovat tehneet monia tämänkaltaisia asioita Maan (planeetan) ihmisille osoittaakseen meille, ettemme saa pelätä heitä.

He pelastivat neiti Laiz'in ja samana yönä palasivat lautaseen ja katosivat ikuisiksi ajoiksi. He ovat todellakin varmasti Marsista ja tulevat tänne etsimään magnesiumia, jota he puhdistavat siellä planeetallaan[1] ja tätä magnesiumia käytetään heidän laitteisiinsa ja niin sanottuihin lentäviin lautasiin. Heillä ei ole tarkoituksena taistella Maan ihmisiä vastaan, sain tietää tämän, kun kuulin mitä herra X kertoi perheelleen. Olkaa hyvä, älkääkä saattako minua tukalaan tilanteeseen; jos mainitsette tapauksesta, älkää koskaan kertoko artikkeleissanne, että olette saanut tietää siitä Anazia Marialta.

En halua joutua kiristäjän uhriksi tai joutua tukalaan asemaan entisen työnantajani vuoksi. Kerron tämän Teille vain auttaakseni Teitä tuon pulmakysymyksen tutkimuksissa.

Suokaa minulle anteeksi, etten anna osoitettani. Asun Riossa, esikaupunkialueella. Olen rehellinen ja vilpitön, mutta en halua entisen työnantajani tähden mitään sanomalehtihaastatteluja. Kiitoksia huomaavaisuudestanne. Anazia Maria"

Kirjoittaja oli ilmeisesti vain vähän sivistystä saanut henkilö, mutta siitä huolimatta hänen kirjeensä oli e l ä v ä . Huolimatta huonosta por-

tugalin kielen käyttämisestään, jota olen yrittänyt sälyttää tähän käännökseen, hän kertoo tarinansa niin hyvin, että voimme melkein uudelleen elää tuon näytelmän aivan kuin olisimme itse paikan päällä. Mielestäni tämä osoittaa, että kirje oli kirjoitettu tunteella, tunteella jostakin, joka on todella saattanut tapahtua.

Kertomuksessa on myös teknillisiä yksityiskohtia, jotka ovat hyvin kiintoisia, kuten sinertävän valkoinen valo, joka näytti kaiken potilaan kehon sisällä (kehittynyt röntgensäteiden muoto) ja laite, joka muistutti taskulamppua ja joka ilmeisesti lähetti jonkinlaista syöpäsoluja tappavaa säteilyä (kehittynyt muoto kobolttisädeterapiasta ?); ja kemiallinen, paranemista täydentävä hoitomenetelmä, mikä myöskin tuntuu järkevältä. Toinen mielenkiintoinen seikka on fyysillisen kontaktin välittämä telepatia. Huomattakoon myös kuvaus pienikokoisista humanoidiohjaajista, joilla oli keltaisenpunainen pitkä tukka, pienet silmät, vinot kuin kiinalaisilla - piirteitä, joita olemme havainneet muissa tapauksissa hämmästyttävän usein. Olin kuitenkin valmis kieltämään tämän tapauksen pääasiassa sen kohdan takia, johon sisältyi telepatiaa (johon en usko). En kuitenkaan tehnyt niin ja tämä pelkästään erään toisen tapauksen (myöskin "varastossani") johdosta, joka sattui yöllä 10 pnä lokakuuta 1957 (15 päivää aikaisemmin). Kuvailen vain pienen osan siitä: "Sitten ovi aukeni esineessä automaattisesti (kuin Convair-ovi). Esiin ilmestyi kaksi henkilöä, sitten kaksi muuta, sitten vielä kaksi ja lopuksi seitsemäs, joka tuli muiden muodostaman kahden ryhmän välistä. He katsoivat kuorma-autoa kolmen minuutin ajan, kaikki yhtäaikaa; kaikki noista ihmisistä olivat Maan ihmisten kaltaisia, mutta he olivat kooltaan pienempiä, heillä oli pitkä tukka, joka ulottui olkapäille ja vaatteet hohtivat valoa rinnan kohdalla. Kun nuo pienet miehet katsoivat

minua, menin transsinkaltaiseen tilaan ja oudosti tunsin, että he sanoivat: Tulemme rauhallisessa tehtävässä . . . ."

Koska "parantamistapausta" ei oltu aikaisemmin julkaistu, on todella hämmästyttävää, että samana ajankohtana sattui toinen tapaus, josta saatiin samankaltaiset tiedot olennoista, vaatetuksesta ja ajatuksellisesta (mentaalisesta) tietojen välityksestä. Päätin laittaa molemmat tapaukset "erikoiskansiooni" tulevaisuutta varten. "Parantamistapausta" tutkitaan vielä. Koska olen lääkäri ja asun Riossa, toivon voivani vielä löytää viitteen (potilaitteni ja muiden lääkärien taholta) jostakusta, joka olisi parantunut vatsasyövästä jollakin selittämättömällä tavalla.

---

1) Tätä tietoa on ehkä kiintoisa verrata niihin analyyseihin, joita suoritettiin syksyllä 1957 Brasilian rannikolla Ubatubassa silminnäkijäin kertomusten mukaan räjähtäneen lentävän kiekon palasista. Tutkimukset, joista kerrotaan esim. kirjassa C.Lorenzen: "The Great Flying Saucer Hoax", osoittivat, että aine oli täysin puhdasta magnesiumia. APROlla (The Aerial Phenomene Research Organization) on hallussaan jonkin verran tätä ainetta. (Suom.)

COLORADON TUTKIMUKSISTA

UFO-Investigator (Vol.3, N. 12) tarkastelee hiukan Coloradon yliopistossa suoritettavaa UFO-tutkimusta. NICAP on saanut sen vaikutelman, että tutkimuksessa toimivat tiedemiehet pyrkivät todella selvittämään UFO-kysymystä. Päinvastoin kuin Ilmavoimien aikai-

semmissa tutkimuksissa ei nyt yritetä vain selittää jokaista havaintoa jostakin tavanomaisesta tapahtumasta johtuvaksi, vaan todella halutaan muodostaa kokonaiskuva tästä ilmiöstä; loogisesti ja tieteellisesti on mahdotonta todistaa, ettei UFOja (jonakin ainutlaatuisena ilmiönä) ole olemassa, ja tämän johdosta on varminta olettaa, että niitä on olemassa ja sitten pyrkiä selvittämään mitä monista mahdollisuuksista ne ovat. Eräänä mahdollisuutena on avaruusalkuperä. Coloradon tutkijat ovat rohkaisseet harjaantuneita havaintojen tekijöitä, mm. ammattilentäjiä ilmoittamaan UFO-havainnoistaan ja kiinnittävät erityistä huomiota autenttisiin valokuviin.

On ilmeistä, ettei tällä tutkimuksella ole tarpeeksi aikaa eikä varoja minkään lopullisen vastauksen antamiseen, kuitenkin jo yksistään se, että tutkimusta on alettu suorittaa näinkin suuressa mittakaavassa, vaikuttaa varmasti hedelmöittävästi alan yleiseen tutkimukseen.

HAASTE TIETEELLE

Jacques & Janine Vallee:
Challenge to Science: The UFO Enigma

Englannissa on jokin aika sitten ilmestynyt Neville Spearman Ltd:n (112 Whitfield Street, London W.I) kustantamana Jacques & Janine Vallee´n erinomainen teos Challenge to Science: The UFO Enigma (Haaste tieteelle: UFOjen arvoitus), joka on jo aikaisemmin ilmestynyt USAssa. Alkuperäinen teos ilmestyi Ranskassa Phénomènes Insolites de l´Espace -nimisenä. Tämä kirja on tietyssä mielessä jatkoa Jacques Vallee´n aikaisemmalle Anatomy of a Phenomenon´lle, jossa hän loi yleisilmäyksen UFO-kysymykseen.

Prof. Hynek on kirjoittanut tähän teokseen esipuheen. Seuraavassa VIMANAssa tarkastellaan "Haastetta", siinä esitettyjä havaintoja ja tutkimuksia lähemmin. Suosittelemme teosta kaikille alan tutkijoille; etenkin alaa tuntemattomat tiedemiehet saavat siitä monipuolisen ja asiallisen kuvan UFO-ilmiöstä ja sen yleismaailmallisesta luonteesta.

HERMANN OBERTH JA TIEDONLÄHTEET

Vuosi sitten ilmestyi Saksassa UFO-kirjallisuuteen omistautuneen Ventla-Verlag´in julkaisemana tunnetun rakettitieteen uranuurtajan, prof. Hermann Oberthin kirja "Katechismus der Uraniden", jossa hän lähinnä tarkastelee materialistisen ja ei-materialistisen maailmankuvan "kamppailua" ja nykyisten uskontojemme tulevaisuuden mahdollisuuksia. Lyhyesti sanottuna hän uskoo ja tuntee, että ei kestä kauan kun jo tieteellisessä tutkimuksessa tunnustetaan sellaisia ilmiöitä, joita nykyään pidetään uskomuksina, harha-aistimuksina jne., toisin sanoen tieteessä so. ihmisten ajattelutavassa ja ymmärtämyksessä tulee tapahtumaan kumouksellinen muutos.

Tässä yhteydessä kuvailen kuitenkin vain erästä hänen kirjansa kohtaa, joka käsittelee ns. ESP-tiedotusten osuutta tieteellisen, filosofisen ym. tutkimuksen tiedonlähteinä. ESP on lyhenne englanninkielisestä ilmaisusta "extrasensorial perception" (yliaistillinen havaitseminen) ja ESP-tiedotuksilla tarkoitetaan lähinnä telepaattisia sanomia, joita joku henkilö vastaanottaa "jostakin muualta"; samaan luokkaan voimme ehkä ajatella kuuluvaksi esim. sisäisen intuition.

On ensinnäkin luovuttava hylkäävästä ja tuomitsevasta asenteesta parapsykologisiin ilmiöihin nähden. Vaikka emme suoralta kädeltä hyväksyisikään "yliaistisen" tiedonvälityksen mahdollisuutta, voimme silti t u t k i a näitä asioita. Tutkimus on joka tapauksessa uuden tiedon alku.

Oberth kirjoittaa: "ESP-tiedotusten ja muiden intuitiivisten ajatustunkeutumien sisällöllä ei ole tieteellistä todistusvoimaa, mutta se voi palvella sekä filosofiaa että tutkimustyötä olemalla virikkeenä, ja jollei sitä voida suoralta kädeltä osoittaa vääräksi, saadaan sitä siksi käyttää työhypoteesina, so. toistaiseksi voimassaolevana oletuksena jatkotutkimuksia varten. Koetellun käytännön mukaan on hypoteesin esittäjällä tällöin todistamisvelvollisuus, so. jokaisen, joka esittää hypoteesin tai teorian tai käyttää hyväkseen jotakin ESP:n kautta saatua tietoa, on tutkittava ja kerrottava perusteet menettelyynsä (tai kuten tiedemiehet sanovat: perusteltava väitettään), eikä hän voi yksinkertaisesti sanoa: "Todista, että se on väärin". Tällöin hänen ei tarvitse välttämättä todistaa väitteitään, so. johtaa niitä ankaran loogisesti tosiasioista, joiden pätevyyttä ei kukaan enää epäile. Useimmiten riittää kyllä, jos hän vain sanoo, miksi hän väittää siten, ja jos hän osoittaa että kaikki tosiasiat puhuvat väittämän puolesta eikä mikään näytä puhuvan sitä vastaan, tai jos hän vähintään osoittaa, että kaikki, mikä näyttää puhuvan sitä vastaan, on perusteetonta. Energian säilymisen periaatetta ei ole "todistettu", vaikuttaa vain siltä, että se aina pätee."

Okkultiseen kirjallisuuteen tutustuneet tuntevat runsaasti esimerkkejä erilaisista sanomista, joita on sanottu saaduiksi "jostakin muualta". Automaattikirjoitus on monille tuttua omakohtaisenakin kokemuksena, jopa laajoja teoksia on kirjoitettua siten. On ilmeistä, että myös ufologiassa, "lentävien lautasten maailmassa" on ilmiöitä, joita voi kutsua ESP-tiedotuksiksi. Suomenkielinen UFO-kirjallisuus, joka on kontaktivoittoista, antaa siitä esimerkkejä. Daniel Fry kertoo saaneensa matkallaan avaruusaluksessa tietoja telepaattisesti emälaivassa olleelta avaruusihmiseltä, kirja "Borealis: Tulemme avaruudesta" on läpikotaisin telepaattista sanelua, Georg Adamskin kokemuksiin liittyy paljon ESP-luonteisuutta. Rouva Margit Mustapan kirja "Ihminen ja avaruuden avautuminen" liittyy paljolti tämän kaltaisiin asioihin. Myös varsinaisten kontaktikertomusten ulkopuolelta on tullut tietoja tapauksista, joissa parapsykologiset ilmiöt ovat näytelleet jonkinlaista osaa.

Kirjassaan Hermann Oberth toteaa, että suuri osa (lähinnä filosofiset) niistä tiedoista, joita hän esittää, on peräisin erään hänen tuntemansa naismeedion kautta tulleista, ei-maanpäällisen ihmiskunnan lähettämistä tiedotuksista. Oberth on sitä mieltä, että kaikista todennäköisin selitys UFOille on, että ne ovat extrasolaarisia avaruuskulkuneuvoja, so. ulkopuolelta oman aurinkokuntamme tulleita laitteita. Hän ei pidä todennäköisenä, että niitä tulisi myös omasta aurinkokunnastamme.

Oberth sanoo: "Kaikista selitysyrityksistä vain se, että ne olisivat avaruusaluksia muilta taivaankappaleilta, on kestänyt kaikki sitä vastaan kohdistetut hyökkäykset. Tällöin ei luonnollisestikaan voida sanoa, että tämä selitys olisi myös lopullinen ja oikea; ehkäpä kyseessä saattaisi olla jotakin aivan muuta ja kukaan ei ole vielä keksinyt sitä. Voimme kuitenkin pitää tätä selitystä toistaiseksi työhypoteesina."

Oberth nimittää tuota hypoteettista avaruuskansaa Uranideiksi (Uranos = taivas). Hän ei halua ottaa omiin nimiinsä niitä ajatuksia, joita hän kirjassaan esittää, vaan sanoo, että paljon niistä on tullut meedion kautta, eri asiahan on, mikä on mee-

dion saamien tietojen todellinen alkuperä. Mikään ei kuitenkaan osoita, ettei kyseessä voisi olla avaruudesta tullutta tietoa. Hänen kirjansa nimi on sama kuin erään sen luvun nimi "Uranidien katkismus", jossa hän yhteenvetona esittää "avaruusihmisensä", Schea Tal Wir´in näkemyksiä uskonnollisista kysymyksistä. Sanottakoon vain, että Schea Tal Wir´in näkemykset vastaavat osittain niitä tietoja, joita olemme saaneet esim. Adamskin välityksellä.

Mutta kuten Hermann Oberth korostaa, hänen kirjansa tarkoituksena ei ole esittää juuri avaruusolentojen näkemyksiä - tiedon alkuperähän on usein toisarvoinen - vaan herättää ihmisissä, ilmeisesti etenkin hänen ammattiveljiensä, tiedemiesten, parissa uudenlaista ajattelua, joka tunnustaisi tuntemattoman olemassaolon.

Palatkaamme nyt varsinaiseen aiheeseemme: ESP-tiedotuksiin ja niiden käyttömahdollisuuksiin. On ilmeistä, ettemme kokonaan voi fysikaalisen tieteen keinoin määritellä niitä ilmiöitä, joita telepaattisessa välityksessä tapahtuu, mutta yhtä ilmeistä on, että voimme joskus avartuneen tajunnan myötä oivaltaa ne asiat, joita nykyään kutsumme parapsykologisiksi, täysin uudessa valossa, ilman määritelmiä tai tieteellisiä selityksiä. Koska emme tiedä, emme ymmärrä sitä prosessia, jonka kautta telepaattiset tiedot välittyvät (ainakaan useat meistä eivät tiedä), emme voi määrittää tiedotuksen alkuperää varmasti, emmekä siis myöskään voi pitää näin saatuja tietoja lopullisina, etenkin jos emme pysty soveltamaan niihin koeteltavuuden periaatetta. On myös muistettava, että olemme kovin alttiita erehdyksille pyrkiessämme tulkitsemaan arkikielellämme korkeammilta tajunnan tasoilta tulleita tietoja. Sen tähden ei telepaattisesti saatua tietoa tulisi hyljätä suoralta kädeltä, vaikka se sisältäisikin mielestämme ristiriitaisuuksia, vaan kaikki olisi merkittävä muistiin "vastaisen varalle".

Näitä seikkoja on hyvä pitää mielessämme, kun tutkimme esim. UFO-kirjallisuudessa esiintyviä ESP-luonteisia tietoja. Millä tavalla meidän tulisi suhtautua telepaattisesti avaruudesta saatuihin tietoihin? Eräs mahdollisuus on, että pidämme koko asiaa petkutuksena, mielikuvituksen tuotteena tms., toinen mahdollisuus on, että uskomme (luonnollisesti itsellemme pätevin perustein) saadun tiedotuksen sellaisenaan. Mutta onko olemassa kolmatta mahdollisuutta sellaiselle henkilölle, joka ei tunne voivansa kallistua kumpaiseenkaan em. mahdollisuuksista? Ilmeisesti on. Edellä totesimme, että ESP-tiedotusten luonteeseen kuuluu, että niiden suhteen ei voida harrastaa musta-valko-väritystä leimaamalla saadut tiedot joko vääriksi tai tosiksi. Tämä asettaa ihmiselle todellisen tehtävän: erottaa arvokas toisarvoisesta ja olennainen epäolennaisesta. Sen tähden voimme, välittämättä siitä, mikä on sanoman tosialkuperä, jota emme tiedä, pyrkiä etsimään tällaisesta tiedotuksesta sellaista, joka on ihmiselle olennaista, hänen pyrkimykselleen ymmärtää olevaista merkityksellistä. Etsikäämme niistä virikkeitä ymmärtämiseen.

Olemmehan kaikki oppilaita tällä alalla. (PT)

● **Toivomme, että lukijamme, joilla on UFO-kokemuksia, käsityksiä, tietoja jne. (myös lehdessämme julkaistuista artikkeleista) kirjoittaisivat niistä lehdellemme. Voidaksemme julkaista kirjeistä, jotka haluatte Vimanaan, mahdollisimman monia toivomme Teitä laatimaan selostukset lyhyeiksi. Olemme myös kiitollisia paikallisista lehdistä saksituista leikkeistä. Kiitämme niistä jo etukäteen.**

Helsingin Sanomat 12.11.67

Lentävien lautasten tutkimuslaitos NL:oon

Moskova, 11. 11. (AFP) Neuvostoliitto on perustanut tutkimuslaitoksen, jonka tehtävänä on tutkia tuntemattomia lentäviä esineitä. Tämä paljastettiin lentäviä lautasia käsittelevässä televisio-ohjelmassa perjantai-iltana. Laitos sijaitsee Moskovassa ja sitä johtaa kenraalimajuri, jonka nimeä ei kuitenkaan mainittu.

Laitoksen johtaja, joka esiintyi ohjelmassa, näytti lentäjien ja yksityisten kansalaisten ottamia kuvia. Yhdessä näkyi selvästi lautasen muotoinen esine, jossa oli eräänlainen torni. Esine oli yhtä suuri kuin vertailukohteena ollut Tupolev-104-matkustajakone.

Kenraalimajuri pyysi kaikkia tuntemattomien lentävien esineiden näkijöitä ilmoittamaan näkemästään Moskovan ilmailu- ja avaruusvirastolle. Neuvostoliitto aikoo kouluttaa tuhansia erikoistarkkailijoita ja perustaa satoja tarkkailuasemia, erityisesti lentokenttien ja observatorioiden yhteyteen.

N-liitossakaan ei naureta enää lentäville lautasille

Kaleva 15.11.67

Moskova (Reuter) Kaukasian taivaalla näkynyt sirpinmuotoinen loistava esine on yksi niistä Neuvostoliiton "lentävistä lautasista", jotka ovat johtaneet virallisen tutkimuskomissioon perustamiseen, kerrottiin Moskovassa maanantaina.

Muuan sen jäsenistä kertoi lehtimiehille, että Neuvostoliiton taivaalla on viime kuukausien aikana nähty viisi tunnistamatonta esinettä.

Eläkkeellä oleva ilmavoimien kenraali Porfiri Stoljarov kertoi viime viikolla Moskovan televisiossa johtavansa äskettäin perustettua komissiota.

Komission tehtävänä on kerätä tietoja oudoista valoilmiöistä. Uuteen elimeen kuuluu 18 tiedemiehen, astronomin ja ilmavoimien upseerin lisäksi 200 tarkkailijaa. Sen päämaja on sijoitettu Moskovan väestönsuojelumuseoon.

Useiden vuosien ajan neuvostoliittolaiset tiedemiehet ovat nauraneet lännestä tulleille uutisille lentävistä lautasista. Kuluvan vuoden alussa komissioon kuuluva tohtori Feodor Zigel julkaisi kuitenkin artikkelin, jossa kehotettiin ottamaan tuntemattomat taivaalla näkyvät esineet vakavasti. Zigel ja muutamat muut tiedemiehet perustivat artikkelin julkaisemisen jälkeen komitean tutkimaan lentävien esineiden arvoitusta.

"Mielestämme avaruusesineitä täytyy tutkia huolellisesti. Paras tapa levottomien ajatusten leviämisen ehkäisemiksi on tutkia näitä ilmiöitä tieteellisesti", kertoi eräs komission jäsenistä maanantaina.

Komissioon kuuluvan eläkkeellä olevan tiedemiehen kertoman mukaan Kaukasiassa nähty tuntematon esine oli lentänyt Mustanmeren yläpuolella jättän jälkeensä jättiläismäistä aaltoa muistuttavan vanan.

TIITTU-VAARISTA UFOihin

Eräs yhdistyksemme jäsen on saanut kirjeen Sahalahdelta, jossa kerrotaan 300 vuoden takaisesta UFO-ilmiöstä:

Lapsena kuulin tarinoita Tiittu-vaarista, joka asui tässä kylässä. Hän oli ollut seppä, noita ja kipujen parantaja. Hän paransi syövänkin, vaikka eihän silloin tunnettu kuin vain iho- ja rintasyövät. Hän osasi seisauttaa verenjuoksunkin. Hänen elinaikanaan ei metsänpedotkaan surmanneet tämän kylän karjaa. Eräänä suvisunnuntaina oli pitäjänme kirkkoherra saarnatuolissa syyttänyt Tiittuvaaria noituudesta ja uhkasi toimittaa vaarin polttoroviolle niinkuin noitiin nähden siihen aikaan meneteltiin. Samalla hän ilmoitti, ettei vaari siitä alkaen saa astua sisälle Herran temppeliin eikä pyhälle ehtoolliselle. Vaari vastasi papille: "Vielä kadut sanojasi" ja käveli ulos kirkosta. - Samana päivänä heti kotiin tultuaan sairastui pappi ankaraan tautiin ja seuraavana päivänä metsänpedot tappoivat pappilan karjan. Nyt pappi lähetti renkinsä pyytämään vaaria pappilaan. Vaari noudatti kutsua ja pappi pyysi anteeksi kirkossa lausumiaan uhkauksia. Pappi parani, mutta ei vaari sen jälkeen milloinkaan käynyt kirkossa eikä pyhällä ehtoollisella. Siihen aikaan kävi tämän kylän karja perämetsällä laitumella ja vakinainen palkattu paimen oli karjan mukana. Eräänä päivänä kun lehmät olivat syöneet tarpeekseen asettuivat ne päivälevolle pienelle aukealle aholle. Lehmien maatessa aukaisi paimen eväskonttinsa alkaen syödä. Yht'äkkiä paimen pelästyi niin että eväät putosivat hänen käsistään nähdessään jättiläiskokoisen karhun kävelevän metsästä aholle.

Karhu käveli karjan sivuitse metsään, jonne hävisi. Nyt paimen säikähti uudelleen huomatessaan ettei karja noussut ylös eikä rynnännyt pakoon ei edes keskeyttänyt märehtimistään. Kun paimen ehtoolla kotiin tultuaan uhosi mitä oli metsässä nähnyt, selitti vaari, ettei se ollut karhu, joka paimenelle näyttäytyi vaan Metsän Vanha, joka oli ottanut karhun hahmon. Nyt saat olla varma ettei tänäkään suvena pedot karjaasi koske, jatkoi vaari. Metsän haltiaa kutsuttiin täällä Metsän Vanhaksi. Tiittu-vaari kulki monissa ympäristöpitäjissä sairaita parantamassa eikä hän vaatinut keltään maksua. Mutta hän sai niin paljon lahjoja, että hän niillä osti tämän saman talon, jossa minä nyt vaarina elelen. Ei hän itse ruvennut isännäksi vaan luovutti talon pojalleen ja itse asui edelleenkin talon lähellä olevassa mökissään. Kun hän oli jo hyvin vanha, ilmestyi eräänä suviaamuna musta metso vaarin mökin katolle. Hetken kuluttua lensi metso perämetsään päin. Seuraavana päivänä tapahtui samoin. Kun metso kolmantena aamuna tuli samaan paikkaan, sanoi vaari poikansa emännälle: "Minä sain käskyn lähteä perämetsään ja minun on käskyä toteltava". Kun vaari oli aamulla lähtenyt metsään niin puolenpäivän jälkeen ilmestyi kylän yläpuolelle outo esine. Se oli ollut kuin jättiläiskokoinen kiekko, joka oli kenenkään huomaamatta tullut ja seisahtanut kylän kohdalle. Hetken kuluttua se lähti hitaasti kulkemaan kohti kylän perämetsää jonne katosi. Oli heinäaika, mutta ihmiset jättivät työnsä ja kauhistuneina juoksivat koteihinsa. Siellä he rukoilivat, veisasivat virsiä ja tunnustivat syntejään toinen toisilleen, sillä he olivat varmoja, että nyt on lähellä tuomiopäivä ja maailmanloppu. Seuraavana päivänä ihmiset jatkoivat rukouksiaan eivätkä uskaltaneet huoneista minnekään. Ei edes lehmiä lypsetty jotka ammuivat karjatarhoissa nälissään ja janoissaan. Vasta kolmantena päivänä kylän väki uskalsi aloittaa tavalliset työnsä ja askareensa.

Koska vaaria ei kuulunut kotiin, lähti kylän väki häntä etsimään, mutta metsässä ilmestyi vaarin pojan eteen suuri karhu, joka alkoi puhua niinkuin ihmiset puhuvat: "Älä minua pelkää, minä ilmoitan että turhaan sinä isääsi etsit, näithän sinäkin sen sateenkaaren hohtoisen taivaanlaivan, se vei isäsi ylös korkeuksiin toiseen parempaan maailmaan jossa asuu ihmistä korkeammalla oleva rotu. Isäsi on siellä hyvä olla eikä hän kaipaa takaisin tänne". Karhu katosi ja etsinnät lopetettiin.

Kohu tästä taivaanlaivasta levisi ympäri pitäjän, mutta kun pitäjään oli sillävälin tullut uusi pappi, joka kirkossa tuomitsi tuollaiset puheet synnillisiksi taikauskoksi ja juopuneiden tai vähämielisien ihmisten harhanäyiksi, unohtui tarina vähitellen. Tässä kylässä se säilyi minun lapsuuteeni asti. Tiittu-vaari osasi valmistaa jonkinlaista salvaa joka teki ihon tunnottomaksi. Sitä hän antoi paikkakunnan piiskurille ja kun piiskuri siveli sitä tuomitun selkään niin ei piiskattava tuntenut vähääkään kipua vaikka selkä hakattiin luita myöten höystöksi. Ei sitä jokaisen pahantekijän selkään sivelty, vaan ainoastaan niiden jotka piiskurin mielestä olivat nälän pakottamana varkauteen horjahtaneet. Äitinikin kertoi tarinoita Tiittu-vaarista mutta ei hän uskonut Taivaanlaivaan. Oli tuon Taivaanlaivan ilmestyminen totta tai mielikuvituksen tuote niin silti on myönnettävä tuon vaarin olleen aikaansa edellä ja yläpuolella, siis todellinen erikoispersoona. Vaari oli kertonut tietojensa ja taitojensa tulleen hänelle perintönä kaukaisilta esi-isiltään. Vaari yritti opettaa poikansa pojalle taitojaan, mutta pojasta tulikin juoppo ja pikku-varas eikä hän kyennyt vaarilta saamiaan salaperäisiä tietoja hallitsemaan ja niin nuo tiedot menivät vaarin mukana. Äitinikään ei tiennyt, milloin Tiittu-vaari oli elänyt mutta kun Sahalahden historia muutama vuosi sitten

ilmestyi painosta selvisi asia. Sahalahden historiassa on talojen isäntäluettelo vuodesta 1539 alkaen ja siitä ilmenee että v. 1701 on tämän talon isänniiksi tullut Yrjö Tiituksenpoika. Siis tuo Tiitus on parhaan ikänsä elänyt 1600 luvun aikana siis lähes 300 vuotta takaperin. Onhan kyllä tarinoita säilynyt paljon vanhemmiltakin ajoilta. Kun olin lapsi niin silloin vielä pitkinä syksyn ja talven puhteina kerrottiin tarinoita mutta jo aikoja on tarinain kertojain suut vaienneet. He nukkuvat pitäjämme kirkkotarhassa eikä uusia ole enään syntynyt ja Satukin on muuttanut täältä pois tai kuollut.

Ei me ihmiset olla eikä koskaan tullakaan tasa-arvoisiksi, aina joku on saanut paljon enemmän henkisiä lahjoja kuin toiset. Tuo Tiitus eli Tiittuvaarikin on aikanaan ollutjonkinlainen valonsoihtu tai tähdenlento pimeydessä, ei hänestä muutes olisi tarinoita syntynyt."

LASKEUTUMINEN RANSKASSA vuonna 1790

Alberto Fengolion artikkelista Ancient Visitors from the Sky, joka ilmestyi CLYPEUS-lehdessä (Anno III, N.3, sivu 13. Artikkeli julkaistu myös ranskaksi GEPAn Phénoménes Spatiaux´ssa[1]) N. 10, joulukuu 1966, sivu 32), voimme lukea hyvin kiintoisan kertomuksen. Vaikuttaa siltä että . . . "Lähellä Alencon´ia Ranskassa vuonna 1790 sattui niin outo tapaus, että poliisitarkastaja Liabeuf lähetettiin Pariisista tutkimaan sitä. Hänen raporttinsa on seuraavanlainen:

"Kello 5 aamulla kesäkuun 12 pnä eräät talonpojat havaitsivat suunnattoman pallon, jota näytti ympäröivän liekit. Ensin he uskoivat sen olleen liekeissä olevan Montgolfier- (kuumailma) pallon, mutta sen suuri nopeus ja siitä lähtenyt viheltävä ääni hämmästyttivät heitä. Pallo hidastutti vauhtiaan, teki keinuvan liikkeen ja sitten syöksyi erään kukkulan huipulle tuhoten rinteellä kasvaneet kasvit. Aluksesta säteillyt lämpö oli niin suuri, että ruoho ja pensaat syttyivät pian sen jälkeen tuleen.

Talonpoikien onnistui rajoittaa tuli, joka olisi muuten saattanut levitä yli koko alueen. Iltaan mennessä pallo oli vielä lämmin, ja sattui epätavallinen - ellen todellakin sanoisi uskomaton - asia. Tämän tapauksen silminnäkijöinä oli kaksi majuria, lääkäri ja kolme muuta paikallista viranomaista, jota vahvistavat raporttini, puhumattakaan niistä kymmenistä talonpojista, jotka olivat paikalla.

Pallo, joka oli tarpeeksi iso sisältääkseen vaunut, seisoi koskemattomana paikallaan kaiken lentelynsä jälkeen. Se herätti niin suurta uteliaisuutta, että ihmiset tulivat juosten kaikilta suunnilta nähdäkseen sen. Sitten yht´äkkiä ovi avautui ja (tämä on mielenkiintoinen kohta:Gordon Creighton) sieltä tuli esiin henkilö, aivan kuten me, mutta pukeutuneena oudolla tavalla, vaatteisiin, jotka myötäilivät täysin kehoa, ja nähdessään tämän kansanjoukon, tuo henkilö mumisi jotakin käsittämätöntä ja juoksi metsään.

Talonpojat peräytyivät vaistomaisesti pelon vallassa ja tämä pelasti heidät, sillä hetken kuluttua pallo räjähti äänettömästi singoten kaikkiin suuntiin palasia, joita säilytettiin, kunnes ne hajosivat jauhoksi. Salaperäisen miehen löytämiseksi järjestettiin etsintöjä, mutta hän näytti kadonneen kuin ilmaan, sillä tähän mennessä ei

hänestä ole löydetty jälkeäkään. Ellei sitten hän ole kadonnut meidän olemassaolotasoltamme jättämättä mitään jälkeensä.

Oliko kyseessä olento, joka oli tullut toisesta maailmasta tällä oudolla kulkuneuvolla? En ole oppinut, mutta tällainen ajatus on yht'äkkiä juolahtanut mieleeni . . "

Myöhemmin raportti saapui Ranskan Tiedeakatemiaan ja huomattavat oppineet vastaanottivat sen ivallisesti; he kielsivät mitä ehdottomimmin, että elävä olento voisi saapua tällä tavalla maapallolle. He pitivät raporttia tuloksena kuvittelevasta mielestä, jota olivat ruokkineet talonpoikien haaveilevat puheet jostakin, mitä he olivat nähneet tietämättä tarkalleen mitä se oli. Nämä Akatemian oppineet henkilöt eivät edes olleet halukkaita lähtemään paikalle näkemään omin silmin pallon maahan tekemää kuoppaa ja kuitenkin tämä kuoppa säilyi näkyvissä vuosia.

On sääli, ettei Signor Fengolio ole ilmeisesti esittänyt tarkkaa lähdettä tälle epätavalliselle kertomukselle, joka selvästi esittää lukuisia piirteitä, jota ovat meille nyt tuttuja, vaikka vuonna 1790 kukaan ei mahdollisesti ottanut sitä vakavasti.

Kuka Ranskan vallankumouksen aikoina olisi koskaan kuullut puhuttavan kehoamyötäilevistä (tightly-fitting) avaruusasuista? Yritän varmistaa lähteen, joka kuten hyvin voi uskoa, saattaa olla itse Ranskan Akatemian Julkaisut.

Gordon Creighton
Flying Saucer Review 5/67

---

1) Toimittaja René Fouéré, 39 Rue de la Tombe Issoiré, Paris 14 e Ranska.

● Maassamme vieraili marraskuun 14 - 21 päivien välisenä aikana amerikkalainen UFO-tutkija tri Frank E. Stranges, joka on National Investigations Committee On UFOs -nimisen tutkimusseuran johtaja. Tri Stranges, joka esitelmöi Helsingissä, Jyväskylässä, Tampereella ja Turussa UFO-ilmiöstä, oli maassamme Suomen Planetistien Seuran vieraana. Myös pääkaupungin päivälehtien palstoilla nähtiin uutisia esitelmöitsijästä. Julkaisemme tässä sauraavat kaksi:

Uusi-Suomi 16.11.67

Lentolautastutkijat matkalla Suomessa

Lentävät lautaset ovat ongelma, johon nähden vakava tutkimus olisi kyllä aiheellista, ilmeni amerikkalaisen lentolautas-asiantuntijan ja näiden kysymysten tutkimukseen 21 vuoden aikana osallistuneen tohtori Frank E. Strangesin haastattelutilaisuudessa keskiviikkona Helsingissä. Tosin lentolautashavaintojen kohdalla voidaan useissa tapauksissa puhua harhanäyistä, hallusinaatioihin verrattavista ilmiöistä, häiriintyneistä aistimuksista ja väärintulkinnoista, mutta vaikka nämä sekä tahalliset valokuvaväärennyksetkin eliminoitaisiin, jää jäljelle joukko ilmiöitä, jotka voidaan tulkita vain termillä lentävät lautaset, mitä niiden takana sitten lopulta onkin.

Tohtori Stranges itse on täysin vakuuttunut siitä, että lentolautaset tulevat maapallolle toisilta taivaankappaleilta ja hän pitää niiden alkuperäiskoteina toisia aurinkokuntaamme kuuluvia taivaankappaleita, nimittäin Kuuta ja Marsia — näiden osalta lähinnä niiden sisäpuolta — sekä Venusta. Niin kauan kuin tieteelle ei ole tunnettua se, että näin voisi olla, on tieteellisessä mielessä kiistatonta todistusaineistoa tällaisen väitteen tueksi vaikeata tai mahdotonta esittää, olkoonkin että tiede tietää näistä planeetoista vielä vähemmän kuin mitä näin yksityiskohtainen perustelu vaatisi. Toisaalta tiede aina on valmis omaksumaan sen piirissä kiistattomaksi katsottavalla tavalla vahvistetun ja kokemusperäisen totuuden.

Mutta ollaanpa tästä asiasta mitä mieltä hyvänsä, tri Stranges kuitenkin korosti sitä, että lentävien lautasten ilmiömaailman tutkimuksessa ja sitä koskevan havaintomateriaalin käsittelyssä on erotettava toisistaan mielikuvitus ja sellaisinaan asiallisesti kumoamattomat havainnot; jälkimmäisistä on taas pyrittävä muuttamaan erilleen kaikki se totuus, joka niihin on kätkettynä.

Lentolautastutkimukseen kiinnitetään USA:ssa myös liittovaltion taholla melkoista huomiota, ainakin siitä päätellen, että varsin huomattava amerikkalainen tiedemies, tohtori Condon, joka työskentelee Coloradon yliopistossa, on liittovaltion antaman 330 000 dollarin määrärahan turvin aloittanut objektiiviset tutkimukset näistä ilmiöistä. Vieläpä on pyydetty lisämäärärahaa — miljoona dollaria kutakin osavaltiota kohti — jotta tämän rahoituksen turvin niihin kuhunkin voitaisiin saada spesialisti työskentelemään lentolautastutkimuksen parissa ilmiön selvillesaamiseksi.

Tohtori Stranges saapui Suomeen Mainzista, Länsi-Saksasta, jossa kuluvan kuun alkupuolella on pidetty lentolautasilmiöitä käsittelevä kongressi; tohtori Stranges oli eräs tämän kongressin pääpuhujista. Tyypillisesti tiedemiesmäiseksi, mutta silti erittäin hyvin juuri tiedemiehelle perustelluksi kannanotoksi voidaan katsoa se, mitä mainittuun kongressiin osallistunut prof. Hermann Oberth, romanialais-itävaltalainen rakettiasiantuntija ja 1920- sekä 1930-luvuilla Saksan rakettitutkimuksen johtomiehiin kuulunut tutkija, lausui Mainzissa: on todettava, että kiistattomien lentolautashavaintojen taakse kätkeytyy arvoitus, mutta tutkijana ja tieteen edustajana ei ole mahdollista sanoa mitään siitä, mitä tämän arvoituksen takana on.

Hufvudstadsbladet 16.11.67

Flygande tefaten får allt större forskningsanslag

I Sovjetunionen grundas ett institut för forskning i frågan om flygande tefat (UFO). I Förenta staterna föreslår president Johnson att 15 miljoner dollar skall anslås för samma ändamål, och en representant för den statliga amerikanska undersökningskommittén för UFO:s sänds till Europa för att sprida information och knyta kontakter. Också till Finland. Vad som tidigare var helt förbehållet fantaster har blivit ett av världens inflytelserikaste regeringar omhuldat forskningsobjekt med hög prioritet. Vad skall man tro?

Man kan naturligtvis tro vad man vill. Men efter att ha konfronterats med dr Frank E. Stranges, chef för den ovan omtalade undersökningskommittén i USA, blir också den mest hårdnackade tefatsmotståndare betänksam. För det är fakta som presenteras. Det som dr Stranges talar om ligger lika långt från fantasteri som astronomin från astrologin. I hans mun läggs de ord som uttalats av de högsta styresmännen i USA, av kvalificerade vetenskapsmän, av militärer och vanligt, enkelt, förnuftigt folk. Ord som också, visar notiserna från Moskva, upprepas i Sovjetunionen av samma kategoriers personer.

Vad är det då fråga om? Det gäller, säger dr Stranges, det fenomen som officiellt fått beteckningen UFO (Unidentified Flying Objects = oidentifierade flygande föremål, populärt kallade flygande tefat), ett fenomen som, sedan massan av gåsflockar, ballonger, moln, meteorologiska fenomen, flygplan, rena skära hallucinationer och diverse andra faktorer rensats ut, ger 7,7 procent helt oförklarliga incidenter. Ett fenomen som bestyrks av tusentals kontrollerade och åter kontrollerade fotografier, där förfalskning till 100 procent är utesluten.

Främmande varelser

Det gäller besök av främmande varelser på jorden.

Men är nu inte det här litet väl fantastiskt? Inte kan väl en förnuftig människa tro på existensen av högt stående varelser på främmande planeter?

Det är just vad en förnuftig människa bör tro på! Ty få kan väl vara så förstockade, säger dr Stranges, att de tror att släktet Homo sapiens vore den enda tänkande varelsen i universum. Det finns absolut ingenting som stöder en sådan ohygglig knutpatriotism, däremot talar allt för att vi endast är en liten kvist på skapelsens mångförgrenade träd. Och vem kan då säga att en eller flera av de andra kvistarna inte skulle ha lyckats utveckla en högrestående civilisation, såväl då det gäller teknologi som kultur och etik?

För etiken spelar en stor roll i det här sammanhanget. I själva verket är det de etiska faktorerna som kan ge hela förklaringen till problemet, som kan förklara varför dessa flygande tefat förekommer på jorden, vad deras konstruktörer och eventuella besättningar vill oss.

Hjälp

De vill hjälpa oss, säger dr Stranges.

De vill hjälpa oss genom de kriser som vi själva skapat, hjälpa oss att nå upp till ett högre etiskt-moraliskt plan, där krig och stridigheter inte existerar, där atombombshotet är avskaffat. Det förefaller nämligen som om särskilt mänsklighetens bollande med nukleära vapen skulle oroa dessa varelser; efter den första atombombsexplosionen 1945 har UFO-verksamheten ökat i anmärkningsvärd grad. Uppenbarligen vill de hindra oss från ett förödande kärnvapenkrig, ett krig som kanske inte skulle utplåna mänskligheten, men som högst troligt skulle fälla vår civilisationsnivå åtskilliga nivåer nedåt — något som väl är tillräckligt meningslöst, om inte direkt katastrofalt, för att någon eller några skall anse sig ha skäl att ingripa.

Prins Valiant

Dr Stranges har själv skrivit en bok, som han kallat The Stranger

at The Pentagon (Främlingen i Pentagon, det amerikanska försvarshögkvarteret). I den boken presenterar han en man vid namn Thor Valiant, som han säger är en representant för dessa utomjordiska varelser. Han ser ut som vilken människa som helst — boken innehåller flera fotografier av honom — med den skillnaden att han inte kan uppvisa minsta tillstymmelse till fingeravtryck. Detta är något mycket unikt — trots ivriga försök av t.ex. amerikanska gangsters har det ännu inte lyckats någon att utplåna sina fingeravtryck. Den här mannen besitter dessutom så anmärkningsvärda tekniska och vetenskapliga kunskaper att experterna står handfallna. Vem och vad han egentligen är vet ännu ingen.

Teologie doktor

Dr Frank Stranges är inte någon förkunnare, och som sagt absolut inte någon fanatiker. Han är en utsänd amerikansk statlig tjänsteman, som gör sitt arbete helt yrkesmässigt, och noga aktar sig för att blanda ihop officiella fakta med sina egna åsikter. Han är 40 år gammal, derna verkat som predikant, och är filosofi — han har bland annat i tiderna verkat som predikant, och numera teologie doktor. Tefatsforskning har han hållit på med sedan 1945.

Dr Stranges är i Finland på inbjudan av planetisternas i Finland förening (Suomen planetistien seura), och befinner sig f.n. på en rundresa i Europa. Han kommer närmast från Västtyskland, där han i början av månaden deltog i en internationell UFO-kongress, där ett tusental vetenskapsmän, forskare och till ämnet anknutna var med. Efter Finland, där han föreläser i Helsingfors och Tammerfors, står Sverige och England närmast i turen. Före Europaresan gjorde han en omfattande rundresa i USA och Kanada, och han har också varit gäst hos FN:s rymdforskningsråd.

Söndagen den 19 november kl. 19 föreläser dr Stranges i Helsingfors universitets lilla festsal, där han också visar ett stort urval diapositiv av UFO:s, och annat. Tillfället är öppet för alla.

Ceb

C. Maxwell Cade:

PAINOVOIMA - JA KVASAARIT

(Flying Saucer Review 5/66)

Kun radioastronomista tutkimustyötä ryhdyttiin vakavasti harjoittamaan 1950-luvun alkupuolella, uskottiin yleisesti, että "radiotähdet" olivat joitakin uudentyyppisiä taivaankappaleita, jotka olivat tähtien kaltaisia, mutta jotka eivät säteilleet näkyvää valoa. Myöhemmin ilmeni, että useimmat säteilylähteet sijaitsivat niin suunnattoman kaukana aurinkokunnastamme, että ne voitiin nähdä vain hyvin heikkoina valopisteinä, vaikka ne tosiasiassa olivat kokonaisen linnunratajärjestelmän kokoisia. Tuolloin oli suurena vaikeutena käytettävissä olevien radioteleskooppien huono erotuskyky, minkä vuoksi usein oli miltei mahdotonta tunnistaa jokin säteilylähde joksikin näkyväksi kohteeksi. Radioastronomian kehittyessä parani säteilylähteiden tarkan suuntasijainnin määritystekniikka ja opittiin paremmin tunnistamaan valokuvissa havaittuja kohteita radiosäteilyn lähteiksi. Tämä kehitys ei ainoastaan auttanut tähtitieteilijöitä paikallistamaan varmuudella monia oman linnunratajärjestelmämme säteilylähteitä, vaan jopa toisissa tähtijärjestelmissä useiden miljoonien valovuosien etäisyyksillä sijaitsevia säteilylähteitä. Mikä vieläkin tärkeämpää, havainnot johtivat lukuisiin huomattaviin löytöihin, joista "kvasaarit" tai kvasistellaariset kohteet (quasistellar objects) ovat verrattomasti tärkeimpiä.

Cambridge'n radioastronomisessa keskuksessa ja myöskin Owens Valley'ssa Kaliforniassa vuosina 1961 - 62 tehdyt hyvin tarkat mittaukset johtivat havaintoon, että kolme hyvin kaukaista radiosäteilylähdettä olivat yhteydessä taivaankappaleisiin, jotka näyttivät enemmän tähdiltä kuin tähtijärjestelmiltä. Näistä kvasitähdistä lähti voimakasta ultraviolettisäteilyä ja niiden optinen spektri oli niin omituinen, että astrofyysikot eivät yksinkertaisesti pystyneet sitä ymmärtämään. Marraskuussa vuonna 1962 tehtiin Parkes'ssa (Australiassa) erittäin tarkkoihin suunnanmäärityksiin johtaneita havaintoja "tähdenpeitto"-menetelmällä - tarkkailemalla säteilylähteen jäämistä Kuun taakse. Nämä mittaukset osoittivat, että säteilylähde, jonka luettelonumero oli 3C273, muodostui kahdesta säteilyalueesta, joista kumpikin oli pienempi kuin 1 kaarisekunti ja jotka olivat erillään toisistaan noin 20 kaarisekun-

tia. Toinen näistä alueista oli samassa suunnassa kuin eräs himmeä tähti, joka myöskin säteili voimakasta ultraviolettisäteilyä ja jonka spektri oli käsittämätön. Lopulta tri M. Schmidt, Mount Palomrista, osoitti että spektri voitaisiin ymmärtää, jos siihen liittyisi 1500 miljoonan valovuoden etäisyyttä vastaava punasiirtymä. Vieläkin selvittämättä on se tosiasia, että tämä "tähti" oli ainakin 100 kertaa liian kirkas ollakseen edes kokonainen sellaisella etäisyydellä sijaitseva tähtijärjestelmä.

Vuoden 1965 elokuuhun mennessä oli löydetty kaikkiaan 44 tällaista outoa taivaankappaletta, ja ne saivat aikaan kumouksen tähtitieteellisessä ajattelussa. Näiden kappaleiden lähettämä säteily on aivan liian voimakasta, jotta se voitaisiin selittää lämpöydinenergian perusteella, eikä mitään todella tyydyttävää selitystä ole vielä näkyvissä.

Huhtikuun 29.pnä 1966 Fred Hoyle antoi Kuninkaallisessa Instituutissa selostuksen kvasaareista ja siitä vaikutuksesta, joka niillä on ollut ajatuksiimme kosmologiasta. Hän korosti, että on neljä mahdollista selitystä tuohon epätavallisen suureen punasiirtymään:

1. Todellinen punasiirtymä, joka aiheutuu todellisesta pakonopeudesta euklidisessa avaruudessa.
2. Kosmologinen efekti, joka aiheutuu näennäisestä pakonopeudesta epäeuklidisessa avaruudessa, so. osittain todellinen Doppler-efekti ja osittain avaruuden kaarevuudesta aiheutuva efekti.
3. Gravitaatioefektit, säteillyn valon punertuminen, joka aiheutuu energian hukasta voitettaessa suunnattomien gravitaatiovoimien vaikutus.
4. Hoylen suosikkiselitys: todellisena vastauksena saattaisivat olla, ja prof. Hoyle piti sitä varsin todennäköisenä, jotkut tähän mennessä tuntemattomat tekijät.

Selitys numero 3:n suhteen prof. Hoyle korosti, että on varsin ilmeistä, että kvasaareihin ja niiden jälkeen äskettäin keksittyihin kvasistellaarisiin galakseihin (Quasi-Stellar-Galaxies) liittyy aikaisemmin kuvittelemattomia gravitaatiovoimia. Koko fysiikkaa koskeva tietomäärämme, joka on satoja vuosia kestäneiden tuskallisten ponnistelujen tulos, koskee fysiikkaa, jonka lait pätevät erittäin heikoissa painovoimakentissä. Ulkoavaruudessa, jossa gravitaatiovoimat saavuttavat suunnattomia arvoja, saattaisivat fysiikan lait olla täysin erilaisia. Tässä on viimeinkin maailmankuulun tähtitieteilijän viittaus mahdollisuuteen, jota vähemmän kyvykkäät ovat pohtineet monia vuosia: mahdollisuus, että painovoima, sellaisena kuin me tunnemme sen maapallolla, on vain osa monimutkaisemmasta ilmiöstä.

Luultavasti Kurd Lasswitz vuonna 1887 ensimmäisenä ehdotti "painovoimalle läpipääsemättömän" aineen käyttöä. Kertomuksessaan "Concerning two Planets" tämä saksalainen professori loi pallonmuotoisia marsilaisia avaruusaluksia, jotka oli valmistettu tuosta ihmeellisestä aineesta - idea, jota myös H. G. Wells käytti (1901) loistavassa kertomuksessaan "The first Men on the Moon"(Ensimmäiset ihmiset Kuussa). Painovoiman kumoava varjostin, jota Lasswitz ja Wells ehdottivat, on tietenkin mielettömyys. Koska painovoiman kumoavan aineen sijoittaminen jonkin esineen ja maapallon väliin vapauttaisi esineen maapallon vetovoimasta, se vastaisi esineen siirtämistä äärettömälle etäisyydelle; täten siihen sisältyisi sama työmäärä kuin mikä tarvitaan siirtämään esine äärettömän kauas, ja siten painovoiman kumavasta varjostimesta ei olisi mitään käytännöllistä hyötyä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että olisi mahdotonta keksiä jokin toinen tapa, jolla painovoima voitaisiin voittaa tai sitä käyttää hyväksi avaruuslentoja silmällä pitäen.

Seitsemän, kahdeksan vuotta sitten toiveet olivat korkealla kun vakavamielinen amerikkalainen aika-

kausilehti Interavia julkaisi kirjoituksen sähköisestä menetelmästä, joka oli keksitty painovoiman kumoamiseksi, ja kuvaili lautastenkaltaisten "gravitaatiotyöntövoimaa" käyttävien lentävien mallien näytöstä. Tämä paljastui tietenkin älykkääksi pilaksi.

Vielä on kuitenkin paljon opittavaa painovoimasta. Vielä niin äskettäin kuin huhtikuussa vuonna 1964 amerikkalainen tiedemiesryhmä, professorit R.H. Dicke ja P.G.Roll Princetonin yliopistosta ja prof. J. Weber Marylandin yliopistosta, lausui: ". . . . painovoima tarjoaa yhä todellisen haasteen tutkimuskentällä, joka on juuri alussaan." Nämä tutkijat kokeilevat eri tapoja havaita painovoima-aaltojen olemassaolo ja ominaisuudet. He ovat viitanneet siihen, että nopeassa kiertoliikkeessä oleva kaksoistähtijärjestelmä, johon kuuluu kaksi aurinkomme massaluokkaa olevaa tähteä, saattaisi säteillä jopa 2 000 000 000 000 000 000 000 000 megawattia energiaa painovoima-aaltojen muodossa, ja että olisi mahdollista havaita sellaiset aallot laboratoriossa. He päättelevät kuitenkin, että tähän tarvittava tekniikka toistaiseksi ". . . ei ole missään läheskään tarpeeksi hyvä, jotta voitaisiin edes ajatella painovoima-aaltojen käyttämistä tietojen välitykseen . . ." Seuraavassa kuussa, kesäkuussa vuonna 1964, tri J. V. Narlikar King's College'sta, Cambridgestä, asetti painovoimaprobleeman tähän muotoon: " . . . painovoima (gravitaatio) on pysynyt tähän päivään asti eräänä vähiten ymmärretyistä ilmiöistä fysiikassa." Professori Maurice Allais, Research of the Centre National de la Recherche Scientifique, Pariisi, julkaisi vuonna 1959 huomattavan kirjoituksen otsakkeella "Should the Laws of Gravitation be Re-considered?" (Aero-Space Engineering, 18:No.9, 46-52 ja 18: No. 10, 51-55). Professori oli tuolloin työskennellyt painovoimatutkimusten parissa viisi vuotta ja oli juuri vastaanottanut palkinnon American

Gravity Research Foundation'ilta. Professori Allais väitti, että " . . . epänormaali kuun ja auringon vaikutus . . . ilmeni kartioheilurin liikkeiden huomattavina häiriöinä mikä antoi hyvin selvän vaikutelman varjostinvaikutuksesta (a screen effect) täydellisen auringon pimennyksen aikana 30.6.1954." Kootessaan tuloksiaan tämä ranskalainen tiedemies kirjoitti: "Tutkimuksen nykyvaiheessa voidaan havaitut epätavallisuudet selittää vain ottamalla huomioon jonkin uuden kentän olemassaolo . . ."

On olemassa monia muita selontekoja painovoimatutkimuksista, jotka kuten edellä oleva viittaavat siihen, että olemme ehkä unohtaneet jonkin välttämättömän tekijän selitysehdotuksissamme.

Kun otetaan lisäksi huomioon kvasaarien löytö - kokonainen uusi luokka taivaankappaleita, jotka osoittavat tähän mennessä kuvittelemattoman suuria energiamuutoksia - on järkevää toivoa, että lähivuosina tapahtuu fysiikkaa koskevissa rajoituksissa joitakin perusteellisia muutoksia. Olemme liian kauan olleet takertuneina 1800-luvun mielikuvituksettomiin mekanistisiin selityksiin, ja kvasaarien asettamat probleemat vaativat avarampaa ja rohkeampaa ajatustapaa. On täysin mahdollista, että jonkin tulevan sukupolven fyysikot tulevat pitämään "herkkäuskoisina", eivät noita rohkeita sieluja, jotka ovat pohtineet gravitaatiotyöntövoiman mahdollisuuksia, vaan niitä oikeaoppisia, jotka ovat arasti nielleet Newtonin omenan.

C. Maxwell Cade, C.Eng., MIEF, MIERE, FRAcS, AInst. P, FRAS, on eräs Flying Saucer Review'n tieteellisistä neuvonantajista. Hän on lääketieteellisen sädehoidon erikoistuntija ja mm. sähköinsinööri. Hän on Royal Meteorological Society'n ja Psychical Research Society'n jäsen. Jokin aika sitten Englannissa ilmestyi C. Maxwell Cade'n kirja "Other Worlds than Ours".

Pakettiauton kuljettajan kokemus

Tämä tapaus on edelleen esimerkkinä UFOjen mahdollisista fysiologisista vaikutuksista (vrt. sivu 37, VIMANA 1/67). Flying Saucer Review 3/67:

Aikaisin perjantaiaamuna huhtikuun 28 pnä vuonna 1966 hra Peter Rushton ja hänen ajotoverinsa hra Derek Robinson, molemmat Lincolnista, nukkuivat pakettiauton takaosassa. He olivat palaamassa Lontoosta ja olivat ajaneet auton Stamford-Lincoln'in päätieltä sivutielle ja pysäköineet sen sinne.

Noin klo 5 aamuyöllä hra Rushton heräsi yht'äkkiä, hänellä oli suussaan karvas maku ja hengittäminen tuotti hänelle vaikeuksia. Hän meni kopin takaosaan ja veti ikkunakaihtimen ylös. Ulkona linnut ääntelivät kovasti ja hra Rushton näki taivaalla suuren ja pallomaisen, oranssinvärisen esineen, joka etääntyi pysäköidystä ajoneuvosta. Hän herätti hra Robinsonin ja he molemmat katselivat, kun esine leijaili liikkumattomana. Sitten kumpikin huomasi toisen samanlaisen esineen, joka leijui puolen mailin (800 m) päässä heistä vasemmalla.

Yht'äkkiä nuo kaksi esinettä vaihtoivat paikkoja keskenään "mielikuvituksellisella nopeudella" kulkien puoliympysän muotoisia ratoja. Sitten molemmat esineet, jotka olivat näennäisesti käsivarren etäisyydellä pidettävän sixpence'n (engl.metalliraha) kokoisia, haihtuivat miesten näkyvistä. Linnut hiljenivät ja kahdesta esineestä ei nähty enää jälkeäkään.

Hra Rushton, joka kuului Kuninkaallisiin Ilmavoimiin yhdeksän vuoden ajan ennen toukokuuta 1965, oli varsin hämmästynyt havainnoista ja on sen jälkeen usein herännyt koettuaan unissaan tuon tapauksen uudelleen.

UFO-kirjallisuutta

Olemme päättäneet ryhtyä lainaamaan lukijoillemme UFO-alan kirjallisuutta, sekä suomeksi käännettyjä että muilla kielillä ilmestyneitä. Uskomme tämän toimintamme lisäävän alan tuntemusta ja kannustavan itse kutakin omakohtaisiin tutkimuksiin. Pyrimme saamaan kirjavalikoiman mahdollisimman paljon ajan tasalle, uusia teoksiahan ilmestyy jatkuvasti. Emme kuvaile kirjaluettelossa tarkemmin kirjojen sisältöä. Suurin osa kirjoista tutkii ja käsittelee tehtyjä havaintoja (esim. The UFO-Evidence, Anatomy of a Phenomenon, Challenge to Science, De flygande tefaten - Dokument och teori) ja osa kuuluu ns. kontaktikertomusten ryhmään (esim.The Interrupted Journey, Geheimnis der Untertassen ja suomenkieliset, paitsi Lentävät lautaset - onko niitä? I osa)

Lainaus on maksuton; jos kirja joudutaan lähettämään postitse, maksaa lainaaja postikulut. Lainausaika on noin 1 kk. Otamme mielellämme myös lainattavaksi lukijoittemme kirjoja. Tällöin kirjan antajalla on luonnollisesti aina etuoikeus saada tarvittaessa kirjansa käyttöönsä. Lainakirjatilaukset pyydetään lähettämään yhdistyksellemme os.postilokero 10101 Helsinki 10. Kirjojen vähyyden vuoksi suosittelemme yhtä aikaa lainattavaksi korkeintaan kahta teosta.

Toistaiseksi voimme lainata seuraavia teoksia:

- suomenkieliset
  - D. Leslie & G.Adamski: Lentävät lautaset - onko niitä? I ja II osa
  - G. Adamski: Olen ollut lentävällä lautasella
  - D. Fry: Lentävät lautaset kertovat
  - R. Telano: Tulemme avaruudesta

● ruotsinkieliset

K. G. Rehn: De flygande tefaten - Dokument och teori
W. B. Schmidt: Fakta om flygande tefat och deras
R. Telano: Vänner i Universum

● englanninkieliset

C. M. Cade: Other Worlds than Ours
W. R. Drake: Gods or Spacemen
F. Edwards: Flying Saucers - Serious Business
J. G. Fuller: Incident at Exeter
Interrupted Journey
I. A. Greenfield: UFO-Report
C. G. Jung: Flying Saucers - A Modern Myth
C. E. Lorenzen: The Great Flying Saucer Hoax
NICAP: The UFO-Evidence
E. Ruppelt: Report on Unidentified Flying Objects
L. J. Stanton: Flying Saucers - Hoax or Reality?
P. Thomas (Misraki): Flying Saucers Through the Ages
B. Le Poer Trench: The Flying Saucer Story
J. Vallee: Anatomy of a Phenomenon
Challenge to Science: The UFO Enigma (joulun jälkeen saatavissa)
G. Adamski: Flying Saucers Farewell
Gray Baker: Book of Adamski
Eileen Buckle: The Scoriton Mystery

● saksankielisiä:

H. Oberth: Katechismus der Uraniden
Karl L. Veit: Erforschung ausserirdischer Weltraumschiffe
Planetenmenschen besuchen unsere Erde
Orfeo Angelucci: Geheimnis der Untertassen

Summary in English

In this issue we present not only articles based upon the material from foreign publications but also a few interesting UFO-observations which have been made here in Finland. In the following we´ll describe a couple of them:

Before we study those observations made here last summer let us have a look at an older report, which may be in some connection with our topic. This happened about three hundred years ago in a Finnish village (Sahalahti). At that time there lived in that village an old man, who was called Tiittu. A person, who lives in Sahalahti, has made some interesting finding those folktales that relate to Tiittu. Tiittu was an extraordinary man, he was smith, seer, and healer. There are many tales about the miracles he performed.

One morning Tiittu left for the woods. Before he went he told the wife of his son that he had been given the order to go into the woods and he had to obey that order. At noon a strange thing appeared in the sky above the village. It was like a very big disc and it made the villagers run in fear. They were sure that there would be the end of the world and were so upset that only after a couple of days were they able to begin their usual work. Because Tiittu didn´t come back home he was searched for in the woods. His son encountered there a being, exactly like a big bear, who said to him: "Don´t be afraid of me. I say it is of no use to search for your father; you saw that skyship shimmering like a rainbow, didn´t you? It took your father to another better world, where there lives a race higher in development than Man. Your father likes to be there and he doesn´t miss this world."

Then the bear disappeared.

Maybe we have here an incident similar to those which have occured during the last 20 years.

It was on the 27th of May about at 9 p.m. when many persons in Hyrynsalmi (in the eastern part of Finland) saw a dark object, which flew rapidly from south to north. There were those who said that it was like a saucer and also those who said that it was like a boumerang. About half an hour later it reappeared this time flying from north to south. It should be noted that some voices, both rythmical piping and loud roaring were heard at that time of those sightings. Already at 4 p.m. something like rythmical piping had been heard from the sky.

On the 14th of June five persons in Suomussalmi (also on the eastern part of Finland) saw an unknown thing, which had the diameter of about 70 - 80 centimeters and the height of about half a meter. It was shaped like an upside-down pot (perhaps like a hemisphere) and it landed very near to Mr. Arvi Juntunen, a farmer. (All this happened near his house.) It came down like a whirlwind and its lower part rotated rapidly. Mr. Juntunen told our correspondent that as he tried to go and catch the thing there came three sticks like antenne out from its side. Altough he didn´t touch them he got a strange beating shock, "not like an electrical shock", which caused a feeling of fear, too. On the rear part of the thing there was a small wing. Mr. Juntunen described the colour as "translucent brown".

Finally the machine rose in the sky and the witnesses lost sight of it. All witnesses described the incident similarly. A representative of the Finnish Army visited both Hyrynsalmi and Suomussalmi. According to our correspondent many other strange phenomena and things have been seen in that part of Finland.

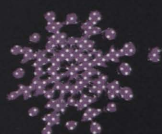
U Thant ja UFO kysymys

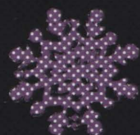
Tunnettu amerikkalainen "NEW YORK POST"in kolumnisti Drew Pearson kirjoitti seuraavan mielenkiintoisen uutisen (UFO-Nachrichten elok. 1967):

New York 27.6.1967
Lähi-Idän kriisin aikana ehti YK:n pääsihteeri U Thant tehdä jotakin hyvin tärkeätä: hän sai aikaan, että eräs sen teorian kannattaja, jonka mukaan lentävät lautaset - UFOt - tulevat toisilta planeetoilta, piti puheen YK:n ulkoavaruusvaliokunnan kokouksessa. Lähi-Idän sota puhkesi 5.päivänä kesäkuuta. 7. päivänä puhui tri James E. McDonald Arizonan yliopistosta YK:n avaruusvaliokunnan edessä. Hän on täysin vakuuttunut UFOjen olemassaolosta ja uskoo, että ne ovat alkuperältään ei-maanpäällisiä ja että niillä on tehtävänä tutkia Maata. Hän kääntyi samoihin aikoihin tästä aiheesta "Amerikan sanomalehtikustantajain liiton" ja "Meteorologisen yhdistyksen" puoleen Washingtonissa.

On erittäin kiinnostavaa, että U Thant tunnusti ystävilleen, että hän pitää UFO-kysymystä Vietnamin sodan jälkeen tärkeimpänä kysymyksenä. Tämän lausunnon U Thant antoi ennen Lähi-Idän sotaa eikä tiedetä, minkä arvoiseksi hän arvioi tämän viimeisimmän kansainvälisen välikohtauksen UFOihin nähden.

Rau

hal
lis
ta
Joulua

